

PREJ ERRËSIRËS NË DRITË

Përse pranuam
Fenë Islame?

LOGOS-A

**PREJ ERRËSIRËS NË
DRITË**
Përse e pranuam Fenë islame?

Përgatiti: Mexhid Yvejsi

Logos – A. Shkup
1999/1420

Prej errësirës në dritë
Përse e pranuam fenë islame?

Përktheu nga anglishtja
Mexhid Yvejsi

Redaktor
Husamedin Abazi

CIP – Каталогизација во публикација
Народна и универзитетска библиотека "Климент Охридски",
Скопје

297.112

YVJESI, Mexhid

Prej errësirës në dritë: Përse e pranuam fenë islame?/
përgatiti: Mexhid Yvejsi; (përktheu nga anglishtja
Mexhid Yvejsi). - Shkup: Logos-A, 1999/1420;
2изд. 77стр. ;20 см

ISBN 9989-601-87-9

1. Yvejsi, Mexhid

а) Вероисповед-Ислам

COBISS-ID 0

*Prej errēsirēs nē dritte
Pērse e pranuam fenē islame?*

FJALA E PËRKTHYESIT

Njerëzit, kriesat më të bukura të All-lahut të Madhërueshëm, në sipërsaqen e tokës ku jetojnë, me të gjitha bekimet, janë shtuar aq shumë saqë numri i tyre illogaritet të jetë afér gjashtë miliardë! Me shumin e njerëzve është shtuar edhe dituria e tyre, dituri e cila ka arritur në një shkallë tejet të lartë. Por, me gjithëkëtë, ata jetojnë në mosdije të thellë...!

Intelekti njerëzor jo vetëm që nuk është i astë të zbulojë misteret e mëdha, por ai s'është në gjendje t'i zgjidhë as problemet e vogla me të cilat ballafash qohet vazhdimi! Pëmdryshe, janë të paktë ata që dinë pse jetojnë dhe pér ç'arsye? Aq më të paktë janë ata që dinë pér kuptimin e jetës, të vdekjes dhe të ringjalljes...!

Zhvillimi dhe përparimi i shkences, teknologjisë dhe industrisë jo vetëm që nuk e zhdukën varfërinë e mjerimin pér miliona njerez, jo vetëm që nuk i përmirësuan marrëdhëniet e padrejtësítë njerëzore, por fatkeqësisht, ato dita-dites shtohen edhe më tepër...!

Megjithëketë, ky zhvillim dhe përparim e sidomos i shkencave fizike, biologjike dhe astronomike, na bën të kuptojmë më mirë se ku gjendemi në Gjithësi. Shkencëtarët thonë: "E ndjejmë veten tepër të mëdhenj kur zbulojmë diçka, por kur shohim se sa të panjohura ka në atë zbulim, atëherë kuptojmë sa të vegjel, sa të padijshëm jemi...!"

Shkurt, kjo është gjendja e njerëzimit që udhëhiqet e që drejtohet nga civilizimi perëndimor, i cili po përpinqet me të gjitha fuqitë disponuese të zgjerohet në imbarë botën, të zgjerohet herë me dhunë e herë me mashtrime... Civilizimi perëndimor, i cili është vazhdimesi e civilizimit greko-romak, që u ngrit mbi themelat e po këtij civilizimi, sot nuk e mohon Zotin kategorikisht, por nuk lejon as nuk pranon që njerëzimi të udhëhiqet me Ligjet e Tij. Zoti, krijuesi i të gjithëve, është i përjashtuar nga bartësit e fuqisë së sistemeve politike, ekonomike, edukative etj. Besimi fetar është i lejuar për masat, por ka kuptim formal, sikur që kishin zotërat në Romën e lashtë pagane, të cilët adhuroheshin lirisht, por nuk kishin ndikim në shoqëri e as që u lejohej diç!

Civilizimi perëndimor është materialist, pa Zot. Njeriu e shkretë e ka shndërruar në konsumues, shoqerinë në shoqëri konsumuese: prodho, shpenzo - ata fito! Por jo vetëm kaq. Ai vazhdimisht e nxit në lakmi, në grykësi, në shfrenim e në mëkate të pa-fundshme...! Civilizimi perëndimor është një helm vdekjeprues për çdo popull, për çdo kulturë që bazohet në vlera të mirëfillta njerëzore, aq më tepër, në vlera hyjnore...

Ne, shqiptarët, që ndodhemi në udhëkryq, nga t'ia mbajmë?

Disa thonë se shpëtimi jonë është nga Perëndimi. Dhe rruga për në Perëndim kalon nga Vatikani, thonë vazhdimesht disa nga liderët politikë shqiptarë!

Vatikani, ku ndodhet Selia e Shenjtë, e trajton civilizimin perëndimor si: "Derë për të hyrë në fundin e botës, ku do të zhdukemi të gjithë..." Kurse bariu i saj, Papa Gjon Pali i Dytë, që udhëheq Bashkësinë (Kishën) Katolike, në veprën e tij "Evangelium Vitae" (Ungjillizmi i Jetës) e quan shoqerinë perëndimore: "Shoqeri materialiste, egoiste, shoqeri e pornografisë, e abortit, e krimtit, mashtrimit..."

Ne një artikull të "New York Times", gazeta me tirazh më të lartë në hemisferën perëndimore, thuhet se 18 për qind e amerikanëve pranojnë se janë viktima të mashtrimit, të cilëve njerëzit e paskrupullt u kanë marrë me mijëra dollarë...! Amerika ka rrëth 300 milionë banorë dhe 18 për qind prej tyre janë mbi 50 milionë banorë të mashtruar! Kur amerikanët i mashtrojnë amerikanët, po të tjerëve çfarë u mbetet? Çka i gjenë?

Kurrë në historinë mbi dy mijë vjeçare shqiptarët nuk vuajtën, nuk u varféruan, nuk u masakruan më tepër se gjatë sundimit monist, komunisto-ateist, nga vetë shqiptarët...! Ndoshta askush asnjëherë në histori nuk u mashtrua ashtu siç u mashtruan shqiptarët në demokraci, nga vetë shqiptarët...!

Këto janë disa nga frytet e civilizimit perëndimor, pa Zot, që në fillim duken të hijshme sepse

shkëlqejnë, por ai shkëlqim të verbon, të mashtron e më në fund të helmon...!

"E veprat e atyre që nuk besuan janë si valët (nga rrezet e Diellit) në një rrashine ku i etshmi mendon se janë ujë, derisa t'u afrohet e nuk gjen asgje..." (Kur'ani, 24:39)

Jetohet nga puna, mundi, djersa e jo nga fajdeja ose kamata. Për kamaten, Zoti i Madhërueshëm urdhëron e thotë:

"Aia që e hanë kamaten, ata nuk ngrihen ndryshe pos siç ngrihet i çmenduri nga të prekurit e djalilit. Këtë, ngase ata thamë: "Edhe shitblerja nuk është tjetër, por njësoj sikurse edhe kamata! All-llahu e ka lejuar shitblerjen, por e ka ndaluar kamaten..." (Kur'ani, 2:275)

Sikur vetëm këtë këshillë të Zotit ta kishim pranuar ne shqiptarët e shkretë, ashtu si jemi sot gjithsesi nuk do të ishim...! Në mungesë të besimit, shqiptarët janë shumë të dëshpëruar...! Të dëshpëruar në udhëheqës, në qeveri e në Nënën Shqipëri...! All-llahu i Gjithëdijshëm thotë:

"Ne ta shpallëm Kur'anin që është shërim dhe mëshirë për besimtarët, kurse jobesimtarëve nuk u shion tjetër përpos dëshpërim" (Kur'ani, 17:82)

"Kush nuk beson, barrën e mosbesimit të vet e ka kundër vetes..." (Kur'ani, 30:44). Ia rrënuan kulmin e tash po ia rrënojnë themelin Shqipërisë...!

Martin Heideggeri, ndoshta filozofi më i madh i ketij shekulli, në një intervistë dhënë revistës së njohur gjermane *"Der Spiegel"* (Pasqyra), ndër të tjera thotë: "Filozofia nuk do të mund të shkaktojë ndry-

shim të drejtpërdrejtë të gjendjes së sotme në bote. Ky konstatim nuk vlen vetëm për filozofinë, por edhe për synimet e mendimet e tjera njerëzore. Mund të na shpëtojë vetëm Zoti. Si e vëmja mundësi na mbetet që të përgatitemi për Zotin, sepse me çdo alternativë tjetër do të dështojmë.”

Cili popull ka dështuar më shumë se ne shqiptaret? Cili është ai shqiptar me mendje të shëndoshë që dëshiron të dështojë? Pra, nuk na mbetet asgjë tjetër, pas katastrofës kombëtare që na gjeti, pos që të përgatitemi për Zotin...! Ai është e Vërteta!

“All-lahu është mbikëqyrës i atyre që besojnë, i nxjerr ata prej errësire në dritë...” (Kur'ani, 2:257)

“Prej Errësirës në Dritë” është titulli i librit që kam nderin t'uva prezentoj lexuesve shqiptarë. Në këtë libër modest janë përfshirë dëshmitë e njëzet personaliteteve të ndryshme nga të gjitha kontinentet e planetit tonë! Ata me vite të tëra ishin endur nëpër errësirë dhe më në fund, me ndihmën e All-lahut (xh.sh.) dolën në dritë dhe shpëtuan...!

Këto dëshmi të jetës së këtyre njerëzve i kemi përkthyer nga gjuha angleze, të cilat i kemi huazuar nga revista të ndryshme të Perëndimit e të Lindjes dhe gjatë dhjetë vjetëve (1987 - 1997) kohë pas kohe ato janë botuar në revistën “Dituria Islame” të Prishtinës dhe në revistën “Hëna e Re” të Shkupit...

“Po, njeriu është dëshmitar i vvetes.”
(Kur'ani 75:14)

“Ka shpëtuar ai që është pastruar.”
(Kur'ani: 87:14)

Të gjithë këta që ishin shkencetarë, diplomatë, filozofë, pristërinj katolikë, protestantë, rabinë çifutë (hebrejn) etj., dëshmuuan secili për vete dhe shpëtuan pasi u pastruan, por në këtë libër të gjithë janë të bashkuar! Ata ishin njerëz të arsyeshëm, me mendje të shëndoshë dhe e kuptuan të Vërtetën. E Vërteta i pastroi, i nxori nga errësira në dritë dhe i shpëtoi!

Edhe për ne shqiptarët ka shpëtim por, nëse kthehem i jo nga Perëndimi, se do të dështojmë vazhdimisht, por të kthehem i nga e Vërteta, All-lahu i Gjithëdijshëm. Nëse pastrohem i nga iluzionet, egoizmi, mburravecësia, kryeneqësia, inati, urrejtja e shumë vese të këqija dhe dëshmojmë se s'ka zot tjetër përvëç All-lahut (xh.sh.) e se Muhammedi (a.s.) është I Dërguari i Tij, mëshirë e mbarë njerëzimit. Nëse veprojmë e jetojmë sipas Kur'anit, Shpalljes së Fundit të All-lahut, që është shërim për të gjithë...! Mos të lejojmë më kurrë të biem në duart e ndonjë kirurgu, duke e ditur se të gjithë pacientët e mëparshëm të tij kanë vdekur ose kanë mbetur të gjyntuar!

All-lahu (xh.sh.) na udhëzoftë! A m i n!

Mexhid Yvejsi
Gjakovë, Muharrem, 1418
Qershorr, 1997

UMAR MITA, ekonomist, (Japoni)

Gjatë tre vjetëve të fundit, me Mëshirën e Allahut, jam duke kaluar një jetë të lumtur muslimane. Rruga e drejtë e jetës, siç na mëson Feja Islame, më është treguar nga vellezërit misionarë pakistanezë, të cilët e vizituam atdheun tim (Japoninë), e ndaj të cilëve jam shumë mirënjohës.

Shumica e popullit tonë janë budistë, por ata janë budistë vetëm me emër. Ata nuk e zbatojnë Budizmin e as që kanë rjobhuri fetare. Arsyja kryesore për këtë gjendje apatike është fakti se Budizmi paraqet një filozofji të ndërlikuar dhe nuk ofron diç praktike. Për njeriun e thjeshtë, i cili është i ngarkuar me problemet e jetës, është i paarriishëm, i pakuptueshëm dhe i pazbatueshëm. E kjo nuk ndodh me Fenë Islame.

Mësimet e Fesë Islame janë të thjeshta, përpintare dhe shumë praktike. Ato na drejtojnë në të gjitha fushat e jetës, e formulojnë mendimin e njeriut dhe kur të menduarit është i kthjellët, veprimet e pastra ndiqen vetveti. Mësimet islame janë aq të thjeshta, të lehta dhe aq praktike saqë çdo njeri mund t'i kuptojë e t'i zbatojë në jetë. Ato nuk janë

monopol i priftërinjve, siç ndodh në religionet tjera. Feja Islame në Japoni ka një ardhmëri që premton. Japonezët po bëhen përditë e më tepër materialistë dhe më të deshpëruar. Atyre duhet t'u tregohet se paqja e vërtetë është në Fenë Islame, e cila është një kod i përsosur për jetë dhe udhërrëfye e të gjitha fushave të jetës.

Nëse Islami do të ketë sukses në Japoni, për të cilin jam fare i sigurt se një ditë do të ketë, të gjithë ata që e duan Fenë Islame do të duhet të mendojnë për këtë çështje dhe të përpilen e të bashkëveprojnë për këtë qëllim.

Jeta praktike e muslimanëve të këtillë që janë besimtarë të vërtetë, mund të jetë shembull për të tjerët. Ata duhet ta vizitojnë Japoninë dhe ta mësojnë e udhëzojnë popullin në Fenë Islame. Populli ynë është i etshëm për paqe, për të vërtetën, për sinqeritetin dhe për çdo të mirë në jetë, andaj unë kam besim e shpresë se Islami mund ta shua jë etjen e pjesëtarëve të tij.

Islami do të thotë Paqe dhe s'ka popull në botë që e dëshiron paqen më shumë se japonezët. Paqja e vërtetë mund të vendoset vetëm duke e pranuar Fenë e Paqes (Islam). Paqe me vetveten, paqe me njerezit dhe paqe me Zotin. Vellazërimi në Fenë Islame është një parim i veçantë dhe në të qëndron shpëtimi i njerëzimit.

Me mëshirën e All-lahut, pastaj me ndihmën e vellezërve misionarë pakistanezë, e pranova Fenë Islame dhe në këto tri vitet e fundit jam duke jetuar një jetë të lumtur muslimane.

**MUHAMMED A. НОВОИМ,
diplomat, (Gjermani)**

Përse ne në Perëndim po e pranojmë Fenë Islame?

Arsyet janë të shumta. Arsyja e parë është: E Vërteta gjithmonë ka fuqinë e saj. Parimet kryesore të Fesë Islame janë racionale, natyrore dhe aq tërheqëse saqë për një hulumtues të ndershëm të së vërtetës është e pamundshme të mos impresionohet prej tyre. Për shembull: Besimi në një Zot (Monoteizmi). Sa natyrshëm udhëheq Feja Islame në barazinë e njerëzimit, sepse të gjithë jemi krijuar nga i njëjtë Krijues dhe të gjithë jemi shërbëtorë të të njëjtë Zot.

Për kombin gjerman, në veçanti, besimi në Zotin është burim i frymëzimit, burim i trimërisë dhe burim i sigurisë. Ideja e jetës pas vdekjes të transformon. Besimi në Ditën e Gjykimit automatikisht e ndalon njeriun nga veprat e këqija, ndërsa e nxit të bëjë veprat e cilat ia sigurojnë shpëtimin e përhershëm. Besimi në atë se askush s'mund t'u ikë pasojave të gjykimit nga ana e Zotit, e bën njeriun të mendojë mirë para se të bëjë ndonjë të keqe. Me siguri ky vetëkontroll është më efektiv se policia më

e astë në botë. Arsyja tjetër që e tërheq të huajin ta pranojë Fenë Islame është toleranca. Namazi i përditshëm e edukon njeriun me përpikmëri, ndërsa agjërimi në muajin e Ramazanit e ushtron besimtarin në vetëkontroll. Pa dyshim, vetëkontrolli dhe disiplina janë virtute nga më të rendësishmet për një njeri të mirë, për një burrë të vërtete.

Komunizmi kishte gjëra pozitive, tërheqëse, si kurse që kanë edhe demokracitë shekullare, por asnjëra prej tyre nuk ka një kod të përsosur për një jetë të ndershme, bujare. Vetëm Feja Islame për njerëzimin është e përsosur dhe kjo është arsyja që unë e pranova dhe që njerëzit e mirë e përqafojnë atë.

Feja Islame nuk është një se teorike. Aq më të për ajo është një se praktike dhe kuptimi i saj është: Nënshtrim i plotë ndaj Vullnetit të Zotit.

JOSEPH AMADO, prift katolik, (Sierra-Leone)

Prifti katolik, Joseph Amado, i cili shërbente në kishën "The New Papal Church of Kenema" të Sierra-Leones, deklaroi se e pranoi Islamin së bashku me dymbëdhjetë anëtarët e familjes së tij. Menjëherë pas pranimit të Islamit, prifti Joseph Amado e ndërrroi emrin dhe tani quhet Ahmed Jusuf. Gjithë dokumentacionin zyrtar dhe atë konfidencial ia dorezoi kishës.

Para se të bëhej musliman, Ahmed Jusufi mori pjesë në një konferencë fetare për Misionarët e Kishës në Frankfurt të Gjermanisë. Në atë konferencë ai qe i ngarkuar me detyrën që të ndërtonte një kishë të re në Sierra-Leone. Por, dëshira dhe vullneti i Allahut ishte që Ahmet Jusufi të kalonte në Fenë Islame!

Lajmet për kalimin e priftit në Fenë Islame shkaktuan tronditje e besasi në qarqet klerikale, vëçanërisht në Sierra-Leone. Aty kisha shfaqi frikë e brengosje ngase ish-prifti ishte një predikues i rnohur. Ahmed Jusufi deklaroi se edhe familja e tij dymbëdhjetanëtarëshe do të angazhohet në përhapjen e Mesazhit Islam. Ata do të apelojnë edhe të të

tjerët që të kalojnë në Fenë Islame, në këtë se me mësimë e porosi të çmueshme.

Nga ana tjeter, tretetët islame me shumë ngrohësi e pranuan përqasimin e Fesë Islame nga Ahmed Jusufi, i cili thotë: "E gjeta rrugën për në Fenë Islame pas njëzet vjet studimi në literaturën islame, shkencat islame dhe bazat e saj.

Revista e përvjetër amerikane "Newsweek" shkruan: "Krishterimi në Afrikë është një forcë në rënje, kurse Islami është një forcë në tritje për dhjetë milionë muslimanë më shumë në çdo vit!

Në fund, Ahmed Jusufi thotë: "Do të përpinqem që edhe të tjerët ta përqafojnë Fenë Islame në Afrikë", dhe lutet e uron: "Zoti do t'i udhëzojë edhe të tjerët nga errësira e idhujtarisë në Dritën Islame".

ALI SELMAN BENOIST, doktor i mjekësisë, (Francë)

As profesioni im, doktor i mjekësisë, as familja ime katolike, nuk më përgatiten në rrugën shpirterore. Kjo ndodhi jo pse nuk besoja në Zot, por pse mësimet e krishtera, në vëçanti ato katolike, nuk më lejonin të ndjesha ekzistencën e Zotit. Ndjenjat e mia si individ, ndaj Zotit, më ndaluan t'i besoj parimet e Trinisë (Ali, Biri dhe Shpirti i Shenjtë). Si pasojë e kësaj, nuk e pranova hyjnинë e Krishtit.

Në atë kohë, krahas faktit se unë nuk kisha kurfarë njoturie rrëth Fesë Islame, isha njëri prej besimtarëve të Monoteizmit, (besimit në një Zot). Ekziston vetëm një Zot, i cili nuk ka shok. Kjo shprehet qartë në Kur'anin e Shenjtë, në suren El-Iblas:

*"Në Emër të All-lahut, Bamirësit të Përgjithshëm,
Mëshirëplotit!"*

*Thuaq: Ai është All-lahu, Një i Vetmi. All-lahu
është mbrojtës i gjithkujt. Nuk ka lindur, as s'është i
lindur. Askush Atij nuk i përngjan."*

Në fillim më duhet të them: E pranova Fenë Islame për shkaqe metafizike dhe medituese. Por, ka edhe arsyë të tjera që më shtynë ta pranoj Islamin e ato janë:

- Mospranimi i klerit, që pretendon se ka fuqinë që t'i falë mëkatet, në vend të Zotit, qoftë i lavigjuar. I refuzova kategorikisht ritet katolike, sepse ato janë pagane, me prejardhje nga popujt primitivë të cilët i adhuronin idhujt.

- Krishterimi nuk përshkruan asgjë për pastrinin para lutjes. Kjo më duket si një fyerje ndaj Zotit, i Cili na ka dhuruar shpirtin dhe trupin, për të cilët ne nuk kemi të drejtë të mos kujdesemi.

- Në të njëjtën kohë, më dukej se Islami i përshtatet natyrës njerëzore. Por, arsyja kryesore që më nxiti ta pranoj Fenë Islame është Kur'an i Mdhérueshëm.

E studiova Kur'anin me shumë kujdes, para se të bëhem musliman, dhe atë studim e bëra me shpirtin kritik të një intelektuali perëndimor. Më duhet përmendur edhe veprën monumentale "*La Phénomène Coranique*" (Fenomeni Kur'anor)¹ të Malik Ibn Nebiut, vepër e vilë më bindi se Kur'an është Shpallje e Zotit.

Janë disa ajete të veçanta në Kur'an që iu shpallojnë Muhammedit (a.s.) katërmëdhjetë shekuj më parë, të cilat dukeshin si gjëra të pabesueshme, por shkencëtarët më të njojur bashkëkohorë i provuan dhe gjatë hulumtimeve të tyre zbuluan se ato janë të vërteta.

Kur'an më bindi të besoj në pjesën e dytë të Fjalës së Dëshmisë, se Muhammedi (a.s.) është I

¹ Libri në fjalë është perkthyer në gjuhën shqipe nga dr. Feti Mehdiu. I deshirojmë botim sa më të shpejtë. (I.A.)

Dërguar i Zotit. Kjo qe arsyefa qe unë u paraqita në Xhaminë e Parisit, Francë, dhe deklarova se po bëhem musliman. Me ndihmën e imamit të xhamisë u regjistrova në listën e muslimanëve. E zgjodha emrin islam dhe tanë quhem Ali Selman.

Jam shumë i lumtur në Fenë Islame. Edhe një herë deklaroj:

“Dëshmoj se s’ka zot tjetër veç All-lahut dhe dëshmoj se Muhammedi është I Dërguari i Tij.”

MIJËRA FRANCEZË E PRANUAN ISLAMIN

Agjencia Franceze e Lajmeve (AFP) kohëve të fundit raportoi se në Francë Islami po përhapet me shpejtësi të madhe. Kjo agjenci njoftoi se 30.000 deri më 50.000 francezë të strukturave të ndryshme e të besimeve të ndryshme e pranuan Fenë Islame. Bazuar në njoftimet e kësaj agjencie, Kisha Katolike jo vetëm që po shqetësohet për shkak të numrit të madh të besimtarëve të rinj muslimanë, por ajo po besohet nga besimi i thellë i francezëve të konvertuar në Fenë Islame dhe po kërkon e hulumton shkakun pse anëtarët e saj po largohen nga Katolicizmi.

Si shkak i këtyre zhvillimeve, të kalimit masiv në Islam, shumë gazeta e revista franceze po rezervojnë faqe të tëra për ta diskutuar këtë çështje.

“Revista Katolike” (*Revue Catholique*), një revistë e rëndësishme e katolikëve francezë, publikoi një studim të gjithanshëm rreth këtij subjekti dhe vuri në dukje se besimtarët e rinj islamë dallojnë nga të konvertuarit e mëhershëm.

Në të kaluarën, numri i konvertuesve që e pranonin Fenë Islame ishte i kufizuar dhe asokohe e pranonin vetëm ushtarakët. Në Afrikën Veriore dhe

në Lindjen e Mesme, në kohën e kolonializmit francez, përvetë ushtarëve dhe oficerëve francezë, Fenë Islame e kishte pranuar edhe Gjeneralin Minean, i cili ka qenë komandanti kryesor i Armatës franceze që ishte stacionuar në Egjipt, pas ekspeditës së Napoleonit në fillim të shek. XIX.

Përkundrazi, sot besimtarët e rinj muslimanë janë intelektuale të shqar perëndimorë, të cilët kanë studiuar Kur'anin dhe filozofinë islame. Ndër ta duhet përmendur: Rene Jeneon, mendimtar i njohur, Roger Garoudy, filozof i shqar, Michel Chorkioutz, artist dhe Maurice Begart, specialiste, që e pranuan Islamin sepse kjo është sikur dëshmojnë edhe vëtë, ndikoi me thjeshtësinë dhe me gjallërinë e saj për t'u afruar Zotit pa ndërmjetës.

Të gjithë këta besimtarë të rinj muslimanë thonë se arsyet kryesore për ndërrimin e fesë janë:

Feja Islame u ofron solidaritet besimtarëve dhe parimet e saj janë tepër tërheqëse e sidomos vlerat morale. Në Fenë Islame besimtarët e rinj francezë gjetën paqen, e cila u mungonte në Katolicizëm.

Keshtu, besimtarët e rinj muslimanë francezë po i ndjekin dhe po i zbatojnë mësimet islame dhe po jetojnë në mënyrën islame pikërisht në zemër të Evropës! E ne, ku jemi?!

HATEM HOURI, gazetar, (Bejrut, Liban)

Vlerat shpirtërore të Fesë Islame po i përshtaten natyrës njerëzore edhe në këtë kohe të zhvillimit spektakular dhe të të arriturave të larta shkencore. Thirrjes Islame po i përgjigjen pozitivisht individë e grupe të tëra nga të gjitha anët e botës. Këto dite, listës së gjatë të besimtarëve muslimanë iu shtua edhe një libanez nga Bejruti, kryeqytet i Libanit.

Hatem Houri, me profesion gazetar dhe pronar i një agjencie të lajmeve (Arab News Agency), deklroi se e pranoi Fenë Islame. Arsyet kryesore që ndikuan që ta pranoj Fenë Islame, thotë ky konvertues i ni, janë: Vlerat e larta të Islamit të cilat të udhëzojnë në rrugë të Zotit, që të përpinqesh për drejtësi e liri.

Isha i krishterë dhe porsa e kuptova se Krishtimi është bërë mbulesë e kryqezatave të reja për kolonizimin e popujve, sikurse është edhe qellimi i cionistëve, u paraqita në Zyrën e Vëllazërimit Arab (The Arab Brotherhood Office) në Bejrut dhe deklarova me gojë e me shkrim se e pranoj Fenë Islame.

Hatem Houri, në deklaratën e tij me shkrim se e përqafon Islamin, shënoi: "Ngase jam besimtar i Fesë Islame dhe i Mesazhit të Pejgamberit Muham-

med (a.s.), që është Vula e pejgamberëve, deklaroj se e pranoj Islamin. Dëshmoj se s'ka zot tjetër pos All-llahut, se Muhammedi (a.s.) është i Dërguari i Tij dhe se Feja e Vërtetë te All-llahu është Islami”.

Kjo deklaratë e thjeshtë, siç është e thjeshtë edhe Feja Islame e besimtarit të ri Hatem Hourit, për pranimin e Islamit bëhet në pranimë e dy dëshmitarëve të quajtur: Muhammed El Faituri, që është përfaqësues i “The Arab Brotherhood Office” dhe Tahir Al Arabi, përfaqësues i Institutit Arab për Zhvillim nga Bejruti.

Vellait të ri në besim i urojmë: paqe, fatbardhësi, përparim e lumturi!

**DONALD S. ROCKWEL, poet, kritik
letrar, (SHBA)**

Krezet e Dritës së Vërtetë, prezet e Fesë Islame, po depërtojnë në çdo skaj të botës, bile edhe në shtetin më të zhvilluar, më të fuqishëm e më demokratik, siç e konsiderojnë vetveten Shtetet e Bashkuara të Amerikës. Listës së gjatë e të pafund iu shtua edhe një musliman amerikan me emrin Donald S. Rockwell, i cili është poet dhe kritik i njojur letrar në Amerikë!

Për ç'arsye e pranoi Fenë Islame ky konvertues amerikan, tregon deklarata e tij të cilën e botoi shtypi amerikan, si dhe ai i Lindjes së Mesme.

Konvertuesi i ri amerikan, Donald S. Rockwell, thotë: "Janë disa arsyе themelore që më tërroqën ta pranoj Fenë Islame, por më kryesoret janë: thjeshtësia, atmosfera e qetë që mbizotëron nëpër xhami, besnikeria e besimtarëve muslimanë, fymezimi i tyre dhe besimi që ata kanë në All-llahun, të Cilit i përgjigjen pesë herë në ditë, posa e dëgjojnë ftesën (ezanin) përfshirje (namaz).

Kur vendosa ta pranoj Islamin, zbulova arsyë të thella që i vërtetojnë këto fenomene, ndërmjet të cilave është thjeshtësia e jetës së Pejgamberit

Muhammed (a.s.), i cili këshillohej me bashkëpunëtorët e tij, ndezi dashurinë e mirësinë ndër bashkëkohasit, i rregulloi të drejtat e grave etj.

Keto mësimë e porosi, si dhe shumë të tjera, më bindën ta pranoj Fenë Islame. Muhammedi (a.s.) erdhi me një se e cila është një sistem i përsosur për një jetë të natyrshme, e jo të besojmë në mënyrë të verbër...

Toleranca e Fesë Islame ndaj besimeve të tjera e bënë për vete çdo kërkues e gjurmues të lirisë e të së vërtetës. Muhammedi (a.s.) i urdhëronte besimtarët muslimanë, sikur që porosit Kur'ani, që besimtarët hebrejn dhe të krishterë (Ehli Kitab), pra ata që i posedojnë Librat hyjnorë, të nderohen në besimet e tyre! Kjo porosi dhe ky nderim ndaj mësimeve të Abrahamit (Ibrahimit), Mojsiut (Musaut), Krishtit (Isaut), paqja e shpëtimi i Zotit qofshin mbi të gjithë ata si Të Dërguar të Zotit, pa dyshim është një cilësi superiore në krahasim me religionet tjera.

Çlirimi e pastrimi absolut nga idhujtaria është një argument, i cili shpreh fuqishëm pastërtinë dhe madhështinë e Fesë Islame. Mësimet e Muhammedit (a.s.) nuk udhëhiqen nga flaka e fanatizmit, por nga drita e arsyes. Kur'ani, Libri i Shenjtë, qëndron i pandryshuar që nga koha e Muhammedit (a.s.), kur iu zbulua, pa iu ndryshuar asnjë shkronjë, asnjë shprehje, asnjë fjalë! Kujdesi për shëndetin personal e shoqëror si dhe pastërtia ishin disa prej porosive kryesore të Pejgamberit të dashur...

Kur i vizitoja xhamitë në Stamboll, Damask, Jerusalem, Fes, Algjer dhe në qytete të tjera të ven-

deve islame, më kaplonte një ndjenjë e fuqishme për Fenë Islamë, sepse thjeshtësia e tyre përmbushte praninë Hyjnore, më tepër se çdo rit, pikturë, skulpturë ose muzikë që kanë tempujt tjerë..

Unë gjithmonë jam fascinuar nga Demokracia Islamë. I varfëri dhe i pasuri janë në një rrash në obligimet fetare, në namaz, para Zotit, në xhami, ku i luten Atij, e adhurojnë, i nënshtronhen vullnetit të Tij me përvuajtje, etj.

Muslimanët nuk e pranojnë ndërmjetësin ndërmjet njeriut si kriesë e Zotit si krijues, as rrësimin ose të rrëfyerit.

Muslimanët e quajnë Zotin Krijues Fuqipotë të Gjithësishë dhe Burim të Ekzistencës, pra nuk pranojnë ndërmjetës nga prijesit fetarë ose të tjerë.

Vellazërimi i besimtarëve, humaniteti, solidariiteti pa dallim ngjyre, race a gjinie, janë disa nga arsyet kryesore që më inkurajuan në pranimin e Fesë Islamë.

FADULLAH WILMONT, historian, (Australi)

Religjioni në shumë vise të Australisë, ku unë jam i lindur, nuk luan ndonjë rol të rëndësishëm në jetën e njerëzve. Shumica e banorëve të saj janë ateistë. Në këtë mëjdis edhe jam rritur.

Kur i fillova studimet në universitet lexova disa libra shkencorë. Njëri prej tyre ishte vepër e autorit frëng La Come de Llet, në të cilën shirohej një çështje jetësore: A është e mundshme që jeta të ketë filluar rastësisht? Ky liber më vuri përballë kësaj pyetjeje: Si filloi jeta? Deri atëherë nuk besoja në asnjë religjon, por fillova të mendoj se përveç kreationit duhet të ekzistojë edhe një fuqi e madhe, e kjo fuqi është ajo e Zotit.

Më vonë më duhej të largohem nga fshati dhe u vendosa në kryeqytet, ku edhe fillova të punoj në një bankë. Në atë kohë banaja në një familje të krishterë, e cila vërtet shpirtërisht ishte religioze.

Në këtë familje fillova të mësoj e të ndjej se religjioni vërtet ekziston dhe se qenka e nevojshme që njeriu të jetë fetar. Feja e përmirëson njeriun, sjelljet e tij dhe njëkohësisht e sumizon me kënaqësi psikologjike. Të gjitha këto ndikuan dhe u bëra i krishter.

Përpigesa të jem i krishter sa më i mirë. Fillova të shkoj në kishë, të lutem dhe isha shumë aktiv në aktivitetet e krishtera. Fillova ta studioj thellësishë Krishterimin, por derisa e lexova librin "Commentaries on the Bible" i cili shpjegon çdo gjë që thuhet në Bibël. Gjatë leximit vura të shumë kundërthënie. Aq më tepër, shumë shkrimitarë të krishterë që kanë shkruar rreth ungjijve, dyshojnë në autenticitetin e tyre. Por, unë megjithatë e adhuroja Krishterimin dhe nuk u kushtoja rëndësi të veçantë këtyre shkrimeve...

Fati deshti që të fitoj një bursë universitare, që ta studioj historinë. Fillova me studimin e Rilindjes Evropiane, si hyrje e studimit të Historisë Moderne Evropiane. Prej këtij studimi mësova se sa i madh ishte ndikimi i mendimit arabo-islam në mendimin evropian. Por, si e pse? Cila ishte arsyaja e këtij ndikimi? Kjo nuk shpjegohej në hollësira! Ky qe shkaku që unë fillova të hulumtoj e të kërkoj prejardhjen e këtij ndikimi.

Me seriozitet i fillova gjurmimet dhe hulumtimet shkencore. Si fryt i këtij hulumtimi, zbulova se muslimanët ishin ata që e nxorën Spanjën nga errësira e Mesjetës. Po të mos ishin muslimanët në Spanjë, Evropa sot e kësaj dite do të mbetej si në kohën e Mesjetës! Dijetari frëng Zhirardi, i cili kishë studuar në Universitetin Islam të Kordovës, në Spanjë, pasi u kthye në Francë, ishte edhe këshilltar i Papës në Romë. Zhirardi, gjatë qëndrimit në Kordovë i studioi numrat arabë, siç quhen nga evropianët. Deri në atë kohë evropianët i përdorin numrat ro-

makë, të cilët nuk ishin aspak praktikë, p.sh., nëse dëshironi të shumëzoni 99×999 me numrat romakë, do t'ju duhej një faqe e tërë...!

Mendja arabe e zbuloi zeron. Ky zbulim ishte guri themeltar i shkencës matematikore. Zhirardi ishte i pari që i vuri në zbatim zeron dhe numrat arabë, kuptohet në Evropë. Pa zeron dhe pa numrat arabë nuk do të ishte e mundshme të zhvillohej matematika moderne. Pra, sikur të mos ishin zbuluesit muslimanë-arabë, ndoshta do të ishim ende në errësirën e Mesjetës...

Algjebla ishte një shkencë e pastër arabe, siç ishte edhe shkenca e llogaritjes e zbuluar nga muslimanët. Pra, duket qartë se matematika, algjebla e llogaritja janë zbulime islame.

Edhe mjekësia që praktikohet sot në Evropë, bazohet në veprat e Ibn Sinasë dhe të Raziut, të cilat edhe sot e kësaj dite studiohen në Universitetin e Sorbonës, sepse janë tejet të dobishme. Muslimanët-arabë gjithashtu e zbuluan qarkullimin e gjakut rrëth 400 vjet para Perëndimit!

E gjithë ajo që njihet me emrin Zbulime Shkencore të Rilindjes Evropiane, është marrë nga përkthimet latine, që i kanë bërë muslimanët. Prandaj, këto nuk janë zbulime moderne, por janë rizbulime. Roxher Bakeri, i cili njihet si themelues i shkencës empirike, tha: "Nuk keni mundësi ta njihni shkencën përderisa nuk e mësoni gjuhën arabe!" R. Bakeri e mësoi metodën empirike nga muslimanët. F. Magellan, i cili ishte i pari që dëshmoi se Toka është e rumbullakët, u bazua në studimet islame të botuara

në Spanje. Bile edhe kapiteni i anijes së Magelanit, i cili i ndihmoi shumë, ishte musliman nga Afrika. Nuk e taprojimë nëse themi se dituritë në të cilat bazohej shkenca moderne kanë ardhur kryesisht nga shkencëtarët muslimanë.

Jo vetëm kaq, por edhe marrëdhëniet shoqërore: bujaria, fisnikeria dhe respekti i vecantë ndaj femrës u sollën në Evropë nga arabët, nga rajoni i quajtur Provansë, që shtrihet ndërmjet Francës e Spanjës, prej nga u përhapën në tërë Evropën.

Koncepti i sigurimit përmarrëshpërbirim u bë i njohur në Evropë nga muslimanët arabë. Edhe çeçet e bankave pikësepri filluan të përdoren nga muslimanët.

Në astronomi, Ibën El-Hithami ishte astronomi i parë që e zbuloi Astrolobin. Të gjitha këto që u përmendën janë vetëm një pjesë e vogël e asaj që e zbulova gjatë studimeve të mia përmarrëshpërbirim. Edhe vet qëditesha dhe pyetsha i habitur: Kush janë muslimanët? Asgjë nuk dija përmarrëshpërbirim e as përmarrëshpërbirim. Kështu, hulumtimet e mia i fillova që nga fillimi.

Nga enciklopedia mësova se muslimanët janë ata të cilët i përkasin Fesë Islame dhe se kanë një libër të shenjtë që thirret Kur'an. Në bibliotekën e Universitetit ekzistonte një përkthim i mirë i Kur'anit të Madhërueshëm, të cilin e mora dhe fillova ta studioj me shumë vëmendje e kujdes.

Gjatë studimit zbulova këto tri pikat kryesore, të cilat më lanë përshtypje të thelle. Ato janë:

1. Në Kur'an nuk ka kundërthënie, sikur në librat e feve tjera.

2. Në Kur'an, në përbajtjen e Tij, nuk haset në asnjë kundërthënie me të arriturat shkencore.

3. Kur'ani përfshin kryesisht çdo aspekt të jetës.

Pastaj fillova ta studioj jetëshkrimin e Muhammedit (a.s.). Lexova disa libra rrëth jetës së Pejgamberit. Studimet e mia zgjatën pesë vjet.

Në lagjen ku jetoja, banonin edhe tre arabë muslimanë. Gjatë muajit të Ramazanit ata agjeronin e unë habitesha. Një ditë i pyeta: "Përse po e torturoni veten?" Ata ma dhanë këtë përgjigje të logjikshme: "Ne agjerojmë jo për ta torturuar veten, siç thoni ju, por për shumë arsyesh... Problemi kryesor i njeriut sot është vetëkontrolli! Zoti na ka dhuruar shumë mundësi... Agjërimi na mëson gjérat më të rëndësishme që na i ka falur Zoti. Thika, për shembull, përdoret në kuzhinë për përgatitjen e ushqimit dhe për gjëra të tjera, por edhe për ta vrarë veten ose dikë tjetër. Pra, varet si e përdor, për të mirë apo për të keq. Agjërimin ne e bëjmë për të mirë, që t'i përkryejmë dhe t'i zhvillojmë mundësitë toma. Sidomos vetëkontrollin..." Kjo përgjigje ishte vërtet e logjikshme. Pas kësaj ngjarjeje, që më la përshtypje të thelle, miqësia ime me këta muslimanë u lidh dhe zhvillohej e rritej për çdo ditë!

Një ditë, njëri prej tyre m'u drejtua me këto fjalë: "A e di se je bërë musliman?" U besasova dhe menjëherë e pyeta se përse ma bën këtë pyetje? "Po, - më tha, a nuk e beson Kur'anin?" "Po, e besoj" - i thashë. Më pyeti: "A nuk beson se Muhammedi

është I Dërguan i All-llahut?". "Po" - iu përgjigja duke i thënë se një libër si Kur'ani s'mund të sjellë askush pa qenë I Dërguar i Zotit ! Miku im më tha: "E gjithë kjo të bën të kuptosh se je bérë musliman!" U ktheva në shtëpi dhe u mbylla aty për një kohë të gjatë. Ndjeva që drita e besimit kishte filluar të më ndriçojë dhe All-llahu i Madhërueshëm të më udhëzojë.

I mësova lutjet, namazin. Erdhi muaji i Ramazanit dhe Zoti më dha vullnet që të agjeroj.

Ky ishte fillimi. Në këtë fillim zbulova se Feja Islame është e thjeshtë dhe e kuptueshme, prandaj edhe e pranova. Më vonë shkova në Indonezi si ligjëruar universitar. Atje mësova edhe më shumë.

Tani, më në fund, e them me sinqeritetin më të thollë: E falënderoj All-llahun që më ndilumi ta gjej të vërtetën dhe jam i sigurt se s'ka të vërtetë tjetër përveç Fesë Islame. S'ekziston rrugë tjetër shpëtimi për njerëzimin veç Fesë Islame. Ndjej se Islami është e VËRTETA!

**ANTONIO CARIOVATO, filozof,
(Itali)**

Quhej Antonio Cariovato, 29 vjeç, italian nga Roma. Pasi e pranoi Fene Islame, pas një studimi serioz, ndërroi emrin dhe tani quhet Salah Eddin. Ka kryer filozofinë dhe ka specializuar në të, por të Vërtetën e gjeti në Fene Islame.

Rrjedh nga një familje konservatore italiane. Të gjithë anëtarët e familjes së tij shkojnë rregullisht në kishë, u binden rregullave të Kishës Katolike dhe po ato rregulla i zbatojnë në praktikë. "Kështu veproja edhe unë, thotë Antonio Cariovato, derisa zbulova se në Krishterim ka shumë kundërthënie, hipokrizi e mashtime...! Për natyrën e Jezu Krishtit dhe jetën e tij ka disa shpjegime. Disa thonë se Jezusi (paqja e shpëtimi i Zotit qofshin mbi të), është djale i Zotit, kurse disa të tjerë thonë se ai është vetë Zoti, por në pamjen e njeriut etj. Mirëpo, logjika s'ë pranon asnjërin nga këto shpjegime. Provova të mësoj se ç' thotë Feja Islame. E lexova Kur'anin e Shenjtë dhe aty gjeta një përgjigje të arsyeshme, bindëse. E falënderova Zotin! Ky ishte hapi im i parë drejt Islamit. Duke e lexuar Kur'anin e Shenjtë zbulova atë që e ruaja në shpirt. Vendosa të bëhem musliman.

Fillova të mësoj se si të falem. I mësova lutjet e në fillim e mësova kaptinën *El-Fatihë*. Familja ime në fillim, e sidomos babai dhe vëllezërit, gati të gjithë më kundërshtonin me shumë rreptësi, por unë vazhdoja rrugën time. Nuk pijsha më verë, u largova prej të gjithëve që luanin bixhoz, që e konsumonin alkoolin dhe bënин punë të tjera të ndaluara, haram.

Kur më shihnin duke marrë abdest e duke u falur pesë herë në ditë, para Zotit të Madhërueshëm, më pyetnin me habi se ç' po bëja? U thosha se po i kryej obligimet fetare...

C'është më me rëndësi, në familjen time gati të gjithë filluan t'i vërenin ndryshimet në sjelljet e mia dhe nuk më kundërshtonin si më parë, por filluan në heshtje t'i pranonin veprimet e mia e nuk shqetësoshezin më. As unë nuk shqetësosheha prej tyre! E falënderoj Zotin! Tani të gjithë në familje kanë një simpati ndaj meje dhe po e respektojnë besimin që e kam zgjedhur. Feja Islame ka moral të lartë dhe i përkrah fuqimisht marrëdhëniet familjare e njerëzore.

Shpresoj se Zoti do të më ndihmojë që edhe familja ime në të ardhmen ta pranojë Islamin dhe i lутем të Madhit Zot që kjo dëshire të më realizohet së shpejti...! Ai ka mundësi të bëjë çdo gjë!"

Konvertuesi i ri italian, filozofi Antonio Cariovato, tani me emrin e ri Salah Eddin, është i martuar dhe bashkëshortja e tij quhet Ajshe. Gjashtë muaj para se të martoheshin ajo e pranoi Islamin. Ata ishin kolegë të mirë, të dashur e të sinqertë. I shprehnin njëri-tjetrit ndjenjat e brendshme shpirte-

tore. Dhe si rezultat i të gjitha këtyre bisedave edhe ajo filloi të interesohet për Fenë Islame. Filloi të mësojë, të lexojë, të studiojë e të krahasojë dhe më në fund All-llahu i Plotfuqishëm e udhëzoi, e ndriçoi, kështu që edhe ajo e pranoi Islamin!

“Lavdi të Madhit Zot, jeta jone bashkëshortore”. - thotë plot gëzim z. Salah Eddin, “është e luntur dhe plot mirëkuptim. Gruaja ime, Ajsheja”, vazhdon z. Salah Eddin, “e di se duhet t’i bindet Zotit, kuptohet edhe burrit. Unë, gjithashtu, i di të drejtat e gruas të cilat ajo i gëzon në Fenë Islame... E kundërtat po ndodh në shoqërinë evropiane.

Shkurt e me pak fjalë mund të themi: E gjetëm veten në Islam. E ndjejmë paqen e sigurinë, prej se jemi bërë muslimanë. Vërtet, jeta jonë tanë ka kuptim! Të gjitha këto na mungonin dhe iu mungojnë njerëzve në shoqërinë moderne evropiane. Ky civilizim materialist po e bënë njeriun frikacak, të pasiguri, të shqetësuar dhe të hutuar... Vetëm besimi i drejtë në All-llahun e Plotfuqishëm mund ta ndryshojë këtë gjendje të njerueshme, vetëm me besim njeriu mund të jetojë në paqe në këtë botë.

Edhe gruaja ime ndjehet dhe shprehet pothuajse në të njëjtën mënyrë. Feja Islame na mësoi dhe na obligoi të falemi pesë herë në ditë. Pesë herë në ditë të takohesh me All-llahun e Madhërueshëm është një gëzim i papërshkrueshëm.

Në çdo namaz më kthjellohet mendja, më qartësohet besimi dhe më qetësohet shpirti. Kjo mund të gjendet vetëm në Islam. Me të vërtetë, ne zbuluam shumë mirësi në këtë se të vërtetë”.

JOHN WEBSTER, filozof, (Angli)

"Jam i lindur në Londër dhe jam mritur e edukuar si i krishterë, por me bindje protestante. Në vitin 1930, si çdo i ri, fillova të ballafaqohem me problemet e jetës dhe në këtë kohë i vërejta dobësitë e Krishtenimit.

Krishterimi është një dualizëm i cili e paraqet botën si mëkatare dhe kërkon ta kthejë realitetin e jetës duke i projektuar shpresat në një botë të ardhshme.

Më tepër emocional se sa racionall, nën ndikimin e entuziazmit rinor, refuzova Kishën (protestante), Krishterimin dhe u bëra komunist. Komunizmi deridiku më solli kënaqësi, por, për shkak të materializmit e refuzova edhe këtë. Më vonë fillova t'i studioj filozofinë dhe religionin...

Gjatë kohës që jetova në Australi, u interesova të gjejë Kur'anin e Shenjtë në Bibliotekën Publike të Sidneit. Nuk gjeta asnjë përkthim të bërë nga muslimanët. Disa javë më vonë, në qytetin e Pertit, Australia Perëndimore, përsëri e kërkova Kur'anin e përkthyer nga ndonjë musliman dhe e gjeta.

Nuk mund ta shpreh me fjalë, as ta përvkruaj atë ndryshim të përmjëherëshëm që ndodhi në mua kur lexova kaptinën *El-Fatiha*, shtatë ajetet e para të Kur'anit...! Lexova edhe disa faqe të tjera rreth jetës së Muhammedit (a.s.). Në librari atë ditë i kalova disa orë, por me mëshirën dhe ndihmën e All-llahut e gjeta atë që po e kërkoja që sa kohë. U bëra musliman! Deri në atë moment unë ende nuk kisha takuar ndonjë musliman. Kur dola nga libraria e ndjeva veten shumë të lodhur e të tronditur, nga pikëpamja emocionale dhe intelektuale, si pasojë e asaj që përjetova në librari, duke lexuar vetëm një kaptinë të Kur'anit dhe disa faqe rreth jetës së Pejgamberit (a.s.). Menjëherë e pyeta veten: Ishte e vërtetë apo ëndërr ajo që lexova, ajo që më transformoi menjëherë?!

Dola nga libraria me qëllim që të piñe një kafe diku dhe të pushoj pak. Duke ecur rrugës, për ku isha nisur, më shkuau sytë në një ndërtesë ku shkruan: "Muslim Mosque" (Xhamia e Muslimaneve). Aty për aty i thashë vetes: E njihni të Vërtetën, tash pranon! Me mëshirën e All-llahut u bëra musliman.

Dëshmoj se s'ka zot tjetër veç All-llahut dhe dëshmoj se Muhammedi (a.s.) është i Dërguari i Tij".²

² Shënim: Anglezi John Webster, pasi u ndriçua me Dritën Islamë nga All-llahu, siç dëshmoi vetë, ndëroi emrin dhe tani quhet Muhammed Webster. Është kryetar i Misionit Musliman Anglez (The English Muslim Mission).

FATIME KAZUEI (Tokio, Japoni)

Japonezët atdheun e tyre, të cilin e duan shumë, e quajnë Nipon, që në gjuhen shqipe do të thote: Vend i lindjes së diellit. Por, në Japoni po shndrit një diell tjetër, rrrezet e të cilit po i ngrohin zemrat dhe po i ndriçojnë shpirrat e qindra, mijëra japonezëve, në çdo skaj të vendit të tyre aq të zhvilluar ekonomikisht dhe me teknologji aq të sofistikuar. Është ky diell, Dielli i Fesë Islame...!

Sivjet u mbushën 101 vjet nga ajo ditë e bekuar, kur një japonez e pat pranuar Fenë Islame, më 1896, që shënohet si një ditë me rëndësi historike në Japoni! Sipas Ebu Bekér Morimotus, historian, ekspert për Historinë islame në Japoni, jeponezi i parë që e kishte pranuar Fenë Islame ishte Hachiro Ariga, i cili ishte bërë musliman në vitin 1896, në Bombei, Indi. Kurse haxhiu i parë nga Japonia, që kishte shkuar për vizitë në vendet e shenjta, Mekke dhe Medine, sipas urdhrit të Krijuesit të Gjithësisë, ishte një djalosh që kishte 29 vjeç dhe quhej Umer Jamavika. Ky haxhi, i pari në Japoni, e kishte vizituar Kaben e Bekuar dhe kishte bërë ibadet aty në vitin 1909.

Në Japoni, për nevojat shpirterore dhe për zhvillimin e veprimtarive të ndryshme fetare-kulturore, u ndërtua edhe xhamia e parë, që në vitin 1935, në qytetin Kobe, kurse tre vjet më vonë, në 1938 u hapën themelët e xhamisë së kryeqytetit, Tokios.

Në vitin 1941, pasi shumë të rinj japonezë kishin pranuar Fenë Islamë, rinia islame e këtij vendi e pa të dobishme të organizohen dhe kështu e themeluan Shoqatën e Studentëve Muslimanë. Më vonë u themeluan edhe shoqata e qendra islame nëpër qytete të ndryshme ku të gjitha kishin të njëjtin qëllim: përhapjen e Fesë Islamë në Japoni. Këta besimtarë japonezë, me punën, sjelljen e shembuji personale po ndikojnë në popullatën japoneze dhe kanë suksesë të vazhdueshme në përhapjen e Fesë Islamë. Si fryt i kësaj veprimtarie të organizuar, për çdo ditë po shtohet numri i besimtarëve muslimanë japonezë, që vijnë nga shtresa të ndryshme të shoqërisë japoneze: ka studentë, punëtorë, intelektualë të lëmenjve të ndryshëm dhe ndonjë shkencëtar!

Listës së gjatë të të konvertuarve iu shtua edhe një zonjushë japoneze, e cila pasi e pranoi Fenë Islamë e ndërroi emrin dhe tanë quhet Fatime Kazue. Kjo zonjushë e ndershme, pasi u bë muslimane dhe e përqafoi Islamin, e dha këtë deklaratë:

"Pasi filluam ta pranojmë stilin amerikan të jetës, edhe unë ndjeva se diçka po më mungonte, po më shqetëson... Në fillim nuk e kisha të qartë se ç'më mungonte, ç'më shqetëson. Ishte ky qëllimi i pastër që kisha në shpir që më dha përgjigjen ndaj këtij shqetësimi...!"

Isha fatlume që u njoha me një besimtar musliman, i cili banonte përkohësisht në Tokio. Sjellja e tij e shkëlqyeshme dhe mënyra e adhurimit që ia bënte Zotit me lënë pershtypje të thellë dhe u bëra kureshtare, aq sa u detyrova t'i shtroja shumë pyetje. Përgjigjet që m'i dha ishin të sakta, të drejta, të kënaqshme dhe aq bindëse saqë më transformuan menjëherë! Ky transformim më solli një qetësi, rehati, në mendje e në shpirt! Kurrë nuk kam menduar e as që do të besoja se jeta ime do të ndryshonte aq shumë dhe aq shpejtë, ashtu siç ndodhi me mua kur fillova të jetoj si besimtare muslimane..”

Pershtypje të veçantë zonjushës Fatime i ka lënë përshëndetja islame: “Es-Selamu Alejkum”, për të cilën thotë: “Shiko si përshëndeten muslimanët: “Es-Selamu Alejkum ve Rahmetull-llahi ve Berekatuhu” (Paqja, Mëshira dhe Bekimi i Zotit qofshin mbi ju). Kjo përshëndetje nuk u ngjason atyre të tjerave si “mirëmëngjesi” apo si “mirëdita” që i ka bota, të cilat kufizohen me mëngjesin ose me një pjesë të ditës dhe që kanë vetëm kuptim materialist. Këto përshëndetje nuk përbajnë ndonjë urim ose dëshirë të përhershme dhe as që kanë ndonjë lutje Zotit përbekim..!

Nga miku im musliman unë mësova shumë gjëra të dobishme, si nga ana teorike ashtu edhe nga ajo praktike, që të jem një besimtare e devotshme. Unë e dua shumë mënyrën islame të jetesës, jetesë e cila është e pastër, e thjeshtë dhe kryesisht paqedashëse!

Jam plotësisht e bindur se vetëm Feja Islame mund të sjellë paqe, paqe për çdo njeri, për çdo

shoqëri. Vetëm Feja Islame mund t'i sjellë paqe mbarë botës, për të cilën njerëzimi ka aq shumë nevojë.”

Në fund të deklaratës, zonjusha Fatime thotë:

“Jam shumë e lumtur që po e gëzoj këtë paqe dhe po përpinqem, aq sa kam mundësi, ta përhap Fenë Islame në Japoni, në mesin e popullit tim...”³

³ Shënim i përkthyesit: Motrat shqiptare, veçanërisht nga brezi i ri, me emra të huaj që s'ua dinë as kuptimin, me veshje të shëmtuar, me sjellje të pahiqshme e skandaloze, që po çoroditen për çdo ditë nga ndikimi i shtypit, televizioni, nga kultura e degjeneruar perëndimore, për të pasë një jetë kuptimplotë le ta marrin shembullin e zonjushës japoneze, që nuk është rast i vetmuar... Vetëm me Fe, vetëm me Besën, jeta ka kuptim...!

MARGARET MARCUS, shkrimtare, (Nju-Jork, SHBA)

"E kush kërkon fe tjetër përveç Fesë Islame, atij kurrsesi nuk i pranohet dhe at në botën tjetër eshtë nga të dëshpëruarit." (Kur'ani, 3:85)

Me këtë ajet nga Kur'ani i Madhërueshëm, që është Fjala e All-Ilahut, e fillon librin e saj me titull: *Islam and Modernism* (Islami dhe Modernizmi), ish-studentja amerikane e Universitetit të Nju-Jorkut, zonja Merjem Xhemileh, libri që bëri jehonë e që u botua në gjuhën angleze në qytetin Lahore të Pakistanic.

Kush është zonja Merjem Xhemileh? Zonja Merjem Xhemileh është një konvertuese amerikane, autore e rreth dyzet librave. U lind nga prindëri amerikanë, me prejardhje gjermane-hebraike, në Nju-Jork, në vitin 1934. Si nxënëse e më vonë edhe si studente në Universitetin e Nju-Jorkut dallohej prej të gjithëve me zgjuarësinë e seriozitetin e saj në mësimë e studime. Ishte adhuruese e madhe e librit, vazhdimisht lexonte, ngase ishte e pangopur përdituri.

Kur u lind, prindërit e saj e emëruan me emrin Margaret Marcus por erdhi një ditë kur ajo e ndërrroi emrin dhe feni e saj. Rruga deri në agimin e asaj dite ishte e gjatë, e mundimshme, përplot dëshpëri me e zhgënje. Më në fund u bë ashtu siç dëshiroi i Madhi Zot: Feja Islame, Drita e saj, ngadhënej mbi errësirën e filozofisë, humanizmit ateist, materializmit, baha'izmit dhe cionizmit.

Në librin e lartpërmendur, "Islami dhe Modernizmi", zonja Merjem Xhemileh e përshtuan rrugën e vet jetësore në kapitullin e parë, me titullin: Përse e pranova Islamin? Një përshtkim interesant, prekës dhe frysëzues, ku ajo ndër të tjera thotë:

"Gjatë adoleshencës isha nën ndikimin e filozofisë humaniste. Kur fillova të përkryhem intelektualisht nuk kënaqeshë më me ateizmin e kësaj filozofie. Pas një kohe iu bashkangjita grupit të Baha'ive në Nju-Jork. Në fillim, Baha'izmi më dukej tërheqës, meqë edhe prejardhjen e kishte islame... Por, kur zbulova se sa keq kanë devijuar e dështuar, pas një viti u largova tejet e dëshpëruar prej tyre.

Në moshën 18-të vjeçare u bëra anëtare e Lëvizjes fetare të quajtur "Mizrachi hatzair", që ishte një lëvizje cioniste. Kur e kuptova natyrën e vërtetë të cionizmit, i cili e nxitë dhe e farkon armiqësinë ndërmjet hebrejnëve dhe arabëve, pas disa muajsh e braktisa ketë lëvizje dhe prej tyre u ndava e mërzitur dhe e zhgënjer.

Kur isha 20-të vjeçë, e njëkohësisht studente në Universitetin e Nju-Jorkut, profesori im Rabbi Abraham Isaak Katch, përpinqej që në çdo mënyrë të na

bindë se Islami rrjedh nga Judaizmi! Aq më tepër edhe tekstet universitare, që ishin të shkruara prej tij, kishin atë përbajtje dhe synonin atë qëllim, që studentët të binden se Judaizmi është burim i Islamit dhe se është superior ndaj tij! Sa më përket mua, në vend që të më bindin, fjalët dhe veprat e profesorit arritën efekt të kundërt!

Megjithëse kisha dëshirë që të bëhem muslimane që në atë kohë, pra kur isha studente 20-të vjecare, pengesë e pakalueshme m'u bë familja. Ata më qortonin, më paralajmëronin se Feja Islame do ta ndërlikojë jetën time dhe se ajo fe nuk është si Judaizmi e Krishterimi, që janë pjesë e traditës amerikane. Më thonin se Feja Islame do t'më tjetërsojë dhe si pasojë e kësaj do të armiqësohem me familjen dhe do të izolohem nga rrëthi e komuniteti...

Besimi im në atë moshë nuk ishte aq i fortë sa t'u bëjë ballë këtyre presioneve. Pjesërisht, si rezultat i këtyre presioneve pata tronditje të brendshme, u sémura rëndë dhe u detyrova t'i ndërpres studimet... Për asër dy vjet isha në depresion të thellë. Gjatë viteve 1957 - 1959, prindërit më vendosën në spitale private dhe shtetërore. Ndërsa qëndroja në spital, një ditë u betova: Nëse ndonjehere shërohem, përmirësohem dhe dal nga spitali, do ta pranoj Fene Islame."

Deshi i Madhi Zot dhe gjendja shëndetësore e Margaretës u përmirësa dhe ajo doli nga spitali. Por-sa doli nga spitali, filloi të hulumtojë nëpër Nju-Jork se ku mund të takojë besimtarë e besimtarë të Fesë Islame. Për fat të mirë i gjeti ata që ishin ndër nje-

rezit më të mirë, për të cilët veç kishte shpresuar se mund t'i gjente ndonjëherë.

Ndërkohë, ajo filloj të shkruajë për Fenë Islame dhe ta mbrojë atë nga akuzat e renda që i bëhen nën nga të gjitha anët, sipas direktivave të aleancës hebraiko-krishtere dhe qarqeve shekullariste anti-islame. Botoi shumë punime e studime në revista islame dhe emri i saj u bë mjaft i njohur. Njëkohësisht, mbante korrespondencë me udhëheqësit më eminentë të rizgjimit islam në mbarë botën. Mbante letër-këmbime me Shejh Ibrahimin, lider i ulemave në Algjeri, dr. Muhammed e Al-Az'harin, Egjipt, dr. Mahmud F. Hoballahun, drejtore i Qendrës Islame në Uashington, dr. Hamidullahun e Parisit, dr. Said Ramadani, drejtore i Qendrës Islame të Gjenevës dhe me dijetarin e mirënjohnur Mevlana Sejjid Ebul Ala Mewdu-diu⁴, në Pakistan.

Betimin që kishte dhënë studentja Margaret Marcus sa ishte në spital, se nëse shërohet dhe lëshohet nga spitali do ta pranojë Fenë Islame, All-llahu (xhish.) ia kishte dëgjuar dhe ia realizoi: Ditën e Madhërueshme të Kurban Bajramit, në praninë e dy dëshmitarëve, studentja amerikane Margaret Marcus, e tha me gojë e me zemër Fjalën e Dëshmise: "Dëshmoj se s'ka zot tjetër veç All-llahut dhe se Muhammedi eshtë i Dërguari i Tij" dhe kështu, pas

⁴ Për më gjere shih: *Letërkëmbimi mes Merjem Xhemiles dhe Ebu'l A'la el-Mevlakut*, Lidhja e Rinisë Islame, Shkup 1412/1992.

Fjalës së Dëshmise, ajo u bë muslimane edhe zyrtarisht.

Në Qendrën Islame në Brooklyn, Nju-Jork, mori certifikatën me emrin e ri musliman, Merjem Xhemileh, të cilën ia lëshoi udhëheqësi i Qendrës, Shejh Daudi.

Merjem Xhemileh, thotë se krenohet me emrin e ri musliman, sikurse edhe me Fenë Islame, të cilën e përqafon me gjithë shpirt! Këtë e dëshmoi edhe me vepra, duke shkruar treth dyzet libra..

Më në fund, zonja Merjem Xhemileh thotë:
“Nuk e pranova Fenë Islame nga urtejtja ndaj të parëve të mi, apo ndaj popullit tim, por përmua kjo do të thotë kalim nga një fe që po jep shpirt dhe që është aq e kusizuar, në një fe dinamike e plot gjallëri... Feja Islame është e Vërteta Hyjnore Universale, e cila vlen për çdo vend e për çdo kohë...”

SUZANNE HANEEF, gazetare, (SHBA)

Përkundër propagandës së paskrupullt e tepër të filliqjtë që po zhvillohet në Perëndim, me të gjitha mjetet aq të fuqishme e të sofistikuara kundër muslimanëve dhe Fesë Islame, megjithëkëtë muslimanët po shtohen dhe Feja Islame po gjallërohet, duke përfituar për çdo ditë anëtarë të rinj!

Ninian Smart, profesor i Religjioneve në Universitetin e Kalifornisë, në Santa-Barbara, në lidhje me këtë ia dha këtë deklaratë revistës më të njohur amerikane, të përvjavshmes "TIME" (KOHA): "Është tradicionale paraqitja e shtrembëruar e Islamit në Perëndim. Aq më tepër, viteve të fundit po paraqitet edhe si terroriste..."

Por, kush po e kërkon të vërtetën nuk po e përfill fare këtë propagandë të filliqjtë... Virginia Martson, (tani quhet Kerima Omar Kameuneh, ish-anëtare e Kishës Episkopale) nga Burbanku, Kaliforni, Ogen Davis nga Atlanta, Xhorxhi, dr. Stejf Xhonszon, (tari quhet dr. Faruk Abdullah) dhe shumë të tjera, nuk i pengoi fare propaganda antiislame për ta përqafuar të Vërtetën, Fenë Islame. Konvertuesit amerikanë janë jo me dhjetëra, por me qindra e mi-

jera, bile edhe me tituj të lartë shkencore. që e kanë pranuar Fenë Islame. Por, ne veçuam në këtë rast një gazetare. Përse kjo gazetare amerikane e pranoi Fenë Islame?

Gazetarja amerikane, Suzanne Haneef (Hanif), e kërkoi të Vërtetën dhe e gjeti në Fenë Islame. Si gazetare ajo kishte mundësinë që të udhëtojë shumë dhe nepër vende të ndryshme të Botës Islame. Ajo atje u njoht për së afërm me muslimanët dhe me Fenë Islame. Në fillim nga kureshja e më vonë nga dashuria, ajo iu përkushta me gjithë shpirt studimeve për Fenë Islame, dhe më në fund, më ndihmën e All-llahut, u ndriçua me Dritën e saj dhe e pranoi Islamin, këtë fe të vërtetë, e cila po dëshmohet çdo ditë se po i përshtatet natyrës njerëzore, në çdo vend e në çdo kohë!

Konvertuesja e re amerikane, Suzanne Haneef, pasi e gjeti atë që e kërkonte - qetësinë shpirterore, dëshironte që edhe të tjerët në Amerikë dhe kudo në botë ta kupojnë e ta pranojnë këtë fe të përsosur. Si rezultat i kësaj dëshire të zjarrtë, ajo shkroi një libër për Fenë Islame, i cili u botua në gjuhën angleze në qytetin Lahore të Pakistanit.

Gazetarja amerikane, pasi e falënderoi All-lla-hun e Madhërueshëm, i lutet Atij për mirëkuptim dhe udhëzim dhe për pranimin e Fesë Islame, ndërsa thotë:

"Jetojmë në shekullin e ndërrimeve të mëdha e të shpejta dhe në pasiguri të plotë. Njerëzit janë shumë të shqetësuar. Megjithëkëtë, ka njerëz që po perpiqen të gjejnë rrugëdalje, që të shpëtojë njerë-

zimi nga kjo rrugë qorre ku është katandisur. Është e vërtetë se sot po jetojmë në kohën kur përparimi dhe civilizimi materialist kanë arritur kulmin, por, njëkohësisht, cilesia e jetës, morali njerëzor, kanë rënë aq poshtë saqë racës njerëzore po i afrohet kataklizma...

Feja Islame ofron zgjidhje! Vetë fjalë Islam do të thotë Paqe, Bindje...! Kur besimtari jeton në paqe, dhe i bindet Zotit, i Cili është Një dhe i Vërtete, atëherë Feja Islame ndikon intensivisht në mendimet dhe sjelljet e tij. Vetëm Zoti është Krijues, Sundues i Gjithësisë dhe njeriu vetëm Atij i përgjigjet..

Feja Islame e udhëzon njeriun, e drejton nga përparimi dhe zhvillimi i vazhdueshëm. Parimet e kësaj feje janë të arsyeshme, të dobishme për shëndetin fizik e psikik dhe i përshtaten plotësisht natyrës njerëzore.

Kjo fe nuk është vetëm një sistem fetar, një ideologji, apo një religion, sikur jemi mësuar ta quajmë, por është térsia e jetës së njeriut, është një sistem i gjithmbarshëm, gjithëpërfshirës, i cili të udhëzon, të drejton në çdo fushë të jetës, qoftë si individ, shoqëri apo bashkësi...!

Përmes obligimeve fetare që i ka caktuar Zoti, marrëdhëniet ndaj jetës kanë një optimizëm, një shpresë dhe përmes tyre krijohet një identitet i veçantë në dobi të vërvetes, shoqërisë dhe natyrës.

Feja Islame në Amerikë dhe në Evropë kuptohet gabimisht, sepse si e tillë edhe ju prezentohet! Shumë njerëz në Amerikë mendojnë se kjo fe është ndonjë sektë apo ndonjë kult! All-lahu për ta është një hyjni pagane, kurse për Muhammedin (a.s.) kujtojnë

se është një person që adhurohet nga paganët e tejdëtit, tejoqeanit...! Pse ndodh kështu?

Ndodh kështu sepse ka lënë pasoja e kaluara historike me plot paragjykime, pasojet e kryqëzatare shekullore, propaganda e vazhdueshme me qëllime të caktuara, hegemonizmi e të tjera...

Por, e vërteta është se Feja Islame rjeriu si krijesë e liron nga prangat e sundimit material, nga epshet e shfrenuara shtazarake dhe e humanizon. Singersht i lutem Zoti që të ma pranojë këtë përpjekje modeste dhe të më ndihmojë që edhe të tjerët ta kuqtojnë Fenë Islame, e cila u sjell dobi dhe është e veimja rrugë për paqe dhe shpëtim..."

PËRSE PRIFTI PROTESTANT, RABINI ÇIFUT DHE NJË GJYSHE GJERMANE E PRANUAN FENË ISLAME?

Feja Islamë është se e mbarë njerëzimit, fe e shpallur nga i Madhi Zot. Krijues i çdo krije. Është një fe pa mitologji, pa kler e pa hierarki! Mësimet e kësaj feje janë të përsosura, të thjeshta, të arsyeshme e të dobishme për të gjithë! Ato bazohen në Librin e Shenjtë, Kur'anin, i cili na mëson edhe si të lutemi: “*O Zoti im! Më shio diturinë.*” (20:114). Atyre që u shtohet dituria, kuptohet nëse përpiken për të, u është shtuar mirësia e madhe, këta e kanë më lehtë për ta pranuar Fenë Islamë. Përse? Sepse janë më të kuptueshmërë dhe kuptueshmëria e tyre ua gjen rrugën për t'i udhëzuar drejt Zotit. All-llahu i Madhërueshëm urdhëron e thotë:

“*Atyre që u është dhënë dituria, e dinë se kjo që të është shpallur ty është nga Zoti, është e vërtetë dhe se udhëzon për në rrugën e Fuqiplotit, të Lavdishmit.*” (Kur'ani, 34:6).

E Vërteta Islamë që iu shpall Muhammedit (a.s.) në formën e plotësuar, përfundimtare dhe të përsosur, udhëzon çdo ditë për në Rrugën e Drejtë të Zotit Fuqiplotë e të Lavdishëm, edhe prijës fetarë të krish-

terë, çifutë dhe zonja të moshuara! Kur dëshiron Zoti, çdo gjë bëhet.

Quhej Philip John Halford. Në moshën 63 vjeçare e pranoi Fenë Islame dhe tani ka emër të ri: Abdul Ehad. Ky burrë anglez e kishte kryer Fakultetin Teologjik dhe kishte shërbyer si prift protestant më se 40-të vjet!

Kur e pyetën se për ç'arsye e ndërrroi fenë, z. Abdul Ehad tha: "E kuptova se Islami është Fe e Vërtetë dhe u bëra musliman. Në vitin 1988 për herë të parë u njoha me Fenë Islame. Bëra analiza të thella për vëçoritë e Krishterimit dhe të Islamit. Intersimi im u shua kur i dëgjoja ligjëratat me përbajtje islame, të cilat i zhvillonin vëllezanët muslimanë.

Unë, përmes tyre u lidha me Qendrën Islame në qytetin e Birmingenit të Anglisë. Fillova ta studioj Kur'anin, me të vetmin qëllim: që të njihem për së afërmë, nga vetë burimi, me Fenë Islame... dhe aty e gjeta Qetësinë Shpirtërore...!

Më në fund, ish-prifti protestant z. Philip John Halford, kurse tash me emrin e ri musliman, Abdul Ehad, tha: "Edhe pse isha i edukuar që nga fëmijëria në srymën e krishterë, kurrë nuk munda ta pranoj idenë se Krishti është bir i Zotit. Mendoj se shumica e besimtarëve të krishterë nuk janë asnjëherë të sigurt në besimin e tyre..."

Me shpërbërjen e Bashkimit Sovjetik dhe me shembjen e komunizmit, në ish-republikat sovjetike numri i besimtarëve po shtohet, sidomos numri i besimtarëve të Fesë Islame. Po, kjo tani është dukuri normale, pasi liria e besimit është e garantuar me ligj

per të gjithë. Por a mund të jetë normale që Fenë Islame ta pranojë një rabin çifut, prijes fetar, i cili kishte shërbyer në një sinagogë tridhjetë vjet me radhë?

Dihet urrejtja e çifutëve ndaj të gjitha besimeve e sidomos ndaj Besimit Islam, sepse ata e konsiderojnë veten si "Popull i zgjedhur". Atëherë, pranimi i Fesë Islame nga një hebre, nuk është tjetër veçse një bekim, një udhëzim nga All-llahu, i Cili është Burim i Dashurisë, Mëshirës e Dritës. Ai nxjerit nga errësira në dritë kë të dëshirojë...!

Konvertuesi i ri, ish-rabini çifut, pasi e pranoi Fenë Islame e ndërroi emrin dhe tanë quhet Ibrahim Ismail. Meqë dispononte me zë të bukur, të lartë e tingellues, z. Ibrahim Ismailin e caktuan muedhdhin (myezin) në Xhaminë e Madhe, në qytetin Margelanu të Uzbekistanit. Këtë detyrë, sa të shenjtë aq edhe fisnikë, ai po e kryen me nder e me përkushtim.

Një zonjë gjermane, pasi e pranoi Fenë Islame, tha: "Një ditë, djali im me sy të përlotur më tha: Nuk dua të jem më i krishterë. Unë dëshiroj të bëhem musliman, të kaloj në Fenë Islame. Edhe ju, nëna ime e dashur, duhet t'i bashkoheni kësaj feje, bashkë me mua!"

Kaluan vite dhe erdha në perfundim se Feja Islame është Fe e Vërtetë! Për këtë fe së pari dëgjova nga djali im kur më erdhë i përlotur e më tha: Nuk dua më të jem i krishterë...!

Pasi e studiova Fenë Islame thollësish, menjëherë e refuzova të trefyerit, pagëzimin, shenjtërinë e Papës...! Besimi për Trininë (Ati, Biri dhe Shpirti i

Shenjtë) i Fesë së Krishterë ishte i papranueshëm përmua, jobindës, qysh kur isha e re, që në moshën njëzetvjeçare.

Me ndihmën dhe në praninë e imamit të Xhamisë së Berlinit e lhashë Fjalën e Dëshmisë:

“S’ka zot tjetër përvëç All-llahut dhe Muhammedi (a.s.) është I Dërguari i Tij”.

Kështu edhe zyrtarisht u bëra muslimane dhe tanë quhem Amina Mosler. Jam tejet e gëzuar, fatlume dhe e kam qetësinë e duhur. Kështu si jam e falënderoj All-llahun që më udhëzoi. Sot unë jam një gjyshe e lumtur, sepse kam një nip i cili është musliman i lindur...!”

**Dr. ROLF BARON EHRENFELS,
shkencëtar, antropolog, (Austri)**

Dr. Rolf Baron Ehrenfels rrjedh prej një familje shumë të njojur austriake. Është djali i vetëm i shkencëtarit të madh Baron Hristian Ehrenfelsit, themeluesit të Psikologjisë Moderne Strukturore në Austri, (Modern Structural (Gestalt) Psychology). Që në fëmijëri, Rolf Ehrenfelsi kishte simpati të përgjithshme e dashuri të veçantë për Orientin, sidomos për Botën islamë! Motra e tij, poetja e njojur Imma von Bodmershof, e përkruan këtë simpati e dashuri të vëllait për Orientin dhe Islamin në librin "Islamic Literature", botuar në gjuhën angleze më 1953, në Lahore, Pakistan.

Në moshë të re Rolf Ehrenfelsi i bëri vizitë Ballkanit dhe kudo që shkonte hynte edhe nëpër xhami e salej me besimtarët muslimanë, edhe pse ishte i krishterë "Ngado që shkoja", siç shkruan ai më vonë në kujtimet e veta, "muslimanët e Ballkanit (ndërtatë i përmend edhe shqiptarët), më bënин prije të përzemërt. Kjo më ia përshtypje të thellë, ma shtoi edhe më tepër dashurinë për Fenë Islamë, për muslimanët..." Nuk shkoi gjatë kohë edhe vet u bë musliman.

e përqafoi Fënë Islame dhe e ndërroi emrin që e kishte aq të njojur...! E zgjodhi emrin Umer.

Umer Ehrenfelsi, tani me emrin e ri musliman, shkoi në Nënenkontinentin Indo-Pakistan, me qëllim të veçantë: t'i hulumtojë çështjet, problemet kulturo-historike që kanë lidhshmëri me statusin dhe pozitën e femrës në shoqëri. Pas këtyre studimeve e hulumtimeve, kthehet në Austri dhe po aty i kryen specializimet në antropologji. Universiteti i Oxfordit ia botoi librin e parë me titull: "Studime Antropollogjike në Indi".

Dr. Umer Ehrenfelsi pas disa viteve kthehet përsëri në Indi dhe vendoset në qytetin Hajdarabad, ku e vazhdoi kontributin e tij në fushën e antropologjisë, i ndihmuar në hulumtime të ndryshme nga Fondacioni "Wener-Gem Foundation" i Nju-Jorkut.

Vite me radhë dr. Umeri ka qenë drejtor i Departamentit Antropologjik në Universitetin e Madrasit, ku veprimtaria e tij originale në fushën sociale-kulturore-antropologjike është shpërbllyer me medalje të artë nga "Royal Asiatic Society of Bengali", (Shoqata Mbretërore Aziatike e Bengalit).

Ka publikuar dy vëllime të njoitura në rrithet shkencore "General Anthropology", Delhi, 1941, e po ashtu ka botuar edhe shumë vepra të tjera shkencore, fetare-islame ej.

Por, për ç'arsye vallë, ky emër kaq i njojur dhe me karrierë të shkëlqyeshme u bë musliman dhe e pranoi Fënë Islame?

Dr. Umer Ehrenfelsi deklaron:

“Mësimet Islame janë vazhdimësi e zbulimeve hyjnore. Të gjitha religionet e mëdha rrjedhin prej një burimi. Pejgamberët e përgatitën njerëzimin për paqe dhe dëshmuant se mësimet dhe porositë e tyre nuk ishin veçse Frymëzime hyjnore. Pranimi i tyre do të thotë se je kërkues i Dashurisë, gjurmues i së Vërtetës Hyjnore.”

Termi “Islam”, në thelb ka kuptimin paqe, bindje, nënshtrim ndaj vullnetit të Zotit. Historikisht, Feja Islame është feja e fundit prej seve të mëdha botërore në planetin tonë. Pejgamberi Muhammed (a.s.) është Lajmetari i Fundit prej të dërguarve e të zgjedhurve të All-Ilahut.

Pranimi i Fesë Islame nga pjesëtarët e seve tjera nuk do të thotë mohim i fesë së tyre, por vazhdimësi e së Vërtetës së Përsosur. Ndryshimet ndërmjet religioneve janë pasojë e ndërhyrjeve njerëzore. Njësimi është hyjnor. Themelin e këtij Njësimi e thekson qartë Kur'ani i Shenjtë në porositë e tij. Dëshmimi i kësaj don të thotë pranim i një fakti të vërtetë shpirteror, që është i përbashkët përmbarë njerëzimin.

Në Fenë Islame theksohet më së miri Vellazëri mi Shpirteror, ku nuk ka vend përmes racizëm, sektarizëm, qoftë nga ana kombëtare, gjuhësore, historike etj.

Koncepti i Dashurisë Hyjnore, që frymëzon dashurinë amnore, shprehet në Emrat e All-Ilahut (Esma ul-Husna) si: Er-Rrahman, Er-Rrahim, të cilët rrjedhin nga gjuha arabe prej rrënjes RHM. Një kuptim të përafert simbolik e gjiejnë edhe te Gëteja:

(Das Ewing - Weibliche Zihet uns Hinan,) qe ka
kuptimin themelor. Mitér.

Ketē kuptim kanē fjalët e paharrueshme të Pej-
gamberit (a.s.), kur u tha shokëve të vet:
“Xhenneti qëndron nën këmbët e nënës”.

**MUHAMMED SULEJMAN TAKEUCHI,
etnolog, (Tokio, Japoni)**

Japonia, me sipërsaqe prej 372.154 km., ose 143.689 milje katrore, me popullsi prej rreth 150 milionë banorë, është shteti më i zhvilluar në Azisë e Jugut, dhe një nga shtetet më të zhvilluara e më të përparuara në rruzullin tokësor.

Vështruar nga jashtë, zhvillimi dhe përparimi teknologjik i Japonisë vlerësohet lart, çmohet dhe admirohet kudo në botë. Japonezët, që janë një popull i vreshëm, i talentuar, këtë zhvillim e arritën me dije, punë të vazhdueshme, organizim të lartë dhe disipline të forte. Por, ky zhvillim e përparim i madh, i hovshëm, është i njëanshëm, vetëm në aspektin material dhe në përpjekjet e përditshme për ekzistencë, për ta ngritur standardin sa më lart. Megjithëkëtë, japonezët në përpjekjet për t'u pasuar, po ndjehen gjithnjë e më të varfër në aspektin shpirtëror. Kriza shpirtërore po përhapet me shpejtësi, duke përfshirë gati të gjitha shtresat e populsisë...!

Me gjithë mirëqenien materiale që kanë arritur, për ç'gjë ua kanë lakmi shumë popuj, japonezët po ndihen përditë e më të dëshpëruar, më të shqetësuar

dhe shpirtërisht më të zbrazët e të deprimuar. Këtë zbrazëti që po i mundon shumë, ata po përpiken ta plotësojnë me pije të ndryshme alkoolike, me narkotike të lloj-llojshëm dhe me marrëzira të ndryshme!

Frytet e kësaj jete të shfrenuar më tepër po i "gëzon" rinia dhe si pasojë e kësaj janë: krimet e përditishme, vrasjet, dhunimet, e sidomos vetëvrasjet tepër tragjike, me pasoja afatgjate për familjet, rrëthin dhe mbarë shoqërinë...!

Por, me gjithë këto probleme e shqetësimë të shoqërisë japoneze, që po e trondisin mbarë shtetin, fatmirësish ka individë dhe grupe të veçanta, të profesioneve të ndryshme, që kanë gjetur kuptimin e jetës, sigurinë dhe shpëtimin! Por, ku? Në Fenë Islame!

Njëri nga këta është profesori i etnologjisë nga Tokioja, Muhammed Sulejman Takeuchi, i cili është anëtar i Shoqatës së Etnologëve Japonezë, me qendër në kryeqytet. Muhammed Sulejman Takeuchi, ky etnolog i shquar, pasi e pranoi Fenë Islame, përmjetet e informimit që ishin aq kureshtare, e dha këtë deklaratë:

"Së pari e falënderoj All-llahun, se më ndihmën dhe dashamiresinë e Tij unë e përqafova Islamin. Tani quhem Muhammed Sulejman Takeuchi. Feja Islame më joshi, kryesish, për këto arsyen:

1. Unë gjeta një vellazërim të vërtetë ndërmjet besimtarëve.
2. Feja Islame ofron zgjidhje praktike për të gjitha problemet e jetës.

3. Balancimi i materialeve dhe shpirtërore, po-thuajse më detyroi që ta pranoj këtë fe të përsosur...!

Vëllazëria islame nuk njeh dhe nuk pranon pen-gesa, kufij kombëtarë, gjuhësorë, racore, etnologjike etj. Aq më tepër. Feja Islame nuk i takon vetem një grupi të veçantë por është një se përmbarë rjerëzimin, qostë nga Pakistani, India, Afganistani, Kina, Japonia apo nga vendet arabe... Shkurt, është një besim ndërkombëtar, ku të gjithë do të gjejnë shpëtim!

Feja Islame është e pastër dhe natyrore. Gjatë 14-të shekujve, që kur filloi t'i shpallet Pejgamberit Muhammed (a.s.), ajo plotëson çdo nevojë në çdo vend, në çdo kohë, për çdo bashkësi, për çdo gjeneratë... Historia është dëshmitare për kontributin madhështor që ka dhënë Feja Islame në zhvillimin dhe përparimin e njerëzimit në shumë sfera të jetës...

Ndryshe nga besimet tjera, në Fenë Islame rruga përmjet jetës shoqërore, duke nxitur bashkëpunimin dhe mirëkuptimin përmirësim e përbashkët.

Unë disponoj me njoħuri edhe t'reth religjioneve tjera, si t'reth Budizmit dhe Krishterimit. Këto dy religjione na mësojnë e na porosisin, ndërtë të tjera, që jetën shoqërore, jetën e kësaj bote të përkohshme, mos ta perfillim fare...! Disa sekte budiste i kanë ndërtuar tempujt e tyre fetarë nëpër vende malore, ku me shumë vështirësi mund të shkohet. Por edhe shumë të krishterë i kanë themeluar manastiret e tyre në vende të vëtmuara, të izoluara nga populli...

Kurse në Fenë Islame nuk kanë ndodhur gjëra të ketilla meqë xhamia është kudo: në mes të fshatit, në

zemer të çdo mëhalle, në mesin e tregut të çdo qyteti...! Të gjithë besimtarët muslimanë e ndjejnë gëzimin e kënaqësinë e namazit, pesë herë në ditë, që është një nga shtyllat kryesore të fese...

Sot jeta në Japoni, edhe pse është vendi më i zhvilluar, më i industrializuar dhe më i përparuar, vazhdimit keqësohet dhe varfërohet në aspektin shpirtëror... Ne këtu në Japoni po ecim gjurmëve të Evropës materialiste, dhe si rezultat i kësaj, jeta jone është gjithnjë e më e pakuptimi, më e pakënaqshme, jemi më të shqetësuar e më të deshpëruar...!

Lavdi All-llahut të Madhërueshëm, unë e gjeta shpëtimin në Fenë Islame. Jam një besimtar i ri që e pranova këtë se para dy vjetëve, por që e njoh nga ana teorike dhe ajo praktike. Dhe me të vërtetë jam i kënaqur! Dëshmoj se s'ka zot tjetër përvëç All-llahut dhe se Muhammedi (a.s.) është I Dërguari i Tij!"

**Dr. R. L. MELLEME, antropolog,
(Holandë)**

Dr. R.L. Melleme është një intelektual i shquar evropian nga Holanda, me profesion linguist dhe antropolog, autor i disa veprave. Prej tyre, më të njohura janë: "Wayang Puppets", "Grondwet von Pakistan", "En Interpretatie van de Islam", "A Short Guide on Islam in Java" etj. Dr. Melleme është drejtës i Muzeut Tropikal në Amsterdam, Holandë.

Si e zbuloi të Vërtetën ky shkencëtar i shquar holandez? Ja dëshmia e tij:

"I fillova studimet e gjuhëve të Lindjes në Universitetin e Leidenit, te profesori Snouck Hurgronje, një arabolog i mirënjohur, e njëkohësisht studiova edhe gjuhën sanskrite, malaje dhe javaneze. Më vonë qëndrova një kohë bukur të gjatë nëpër të gjitha vendet ku fliten këto gjuhë aziatike. Qëndrova edhe në Kajro të Egjiptit, ku e vizitova dhe qëndrova në Universitetin "El-Az'har." Pas këtyre vizitave studimore, ku përjetova veshtrimi e peripeci të ndryshme, u ktheva në Holandë, ku u punësova në "The Royal Tropical Institute" të Amsterdamit. Këtu, në këtë institut, gjeta rastin dhe i vazhdovala studimet islamë.

Po këtu, ndërkohe përpilova një libër me titull "Islami në ishullin Java, Indonezi".

Në dimrin e vitit 1954/1955 fillova të punoj në Lahore, në fakt të studioj shtetin e ri të posaformuar, Republikën Islame të Pakistanit. Unë deri më atë ditë e rjihsha Islamin vetëm nga librat e shkrimtarëve evropianë. Me të ardhur këtu, menjëherë hasa në veshtrësi të ndryshme, kështu që u detyrova të kerkoj ndihmën e miqve të mi pakistanezë, të cilët jo vetëm që më ndihmuin, por edhe më lejuan të marr pjesë në lutjet e tyre në xhami... Këtu në xhami, ditën e premte, në namazin e xhumasë, fillova t'i zbuloj vlerat e larta dhe të vërteta të Fesë Islame. Nga ky moment i paharrueshëm, jo vetëm që e ndjeva veten musliman por pa hezitim, dëshmova se jam musliman...!

Pas një kohë m'u dha rasti të predikoj nga ministri i Xhamisë në Lahore, që bëri jehonë dhe la përshtypje të madhe te dëgjuesit, të cilët ishin me qindra që m'i shtrëngonin duart e më përqafonin vëllazërisht!

Predikimi të cilin e mbajta në këtë xhami, u botua në revistën "Pakistan Quarterly", vell. V/1955. Pas këtij botimi m'u shtuan edhe miq të tjera, në mesin e të cilëve ndihesha si në mes të vellezërve! Populli i Pakistanit, më la përshtypje të thelle, më bëri t'i njoh edhe më mirë vlerat e Fesë Islame, se që i njihja prej librave të shkruara nga autorët e ndryshëm evropianë.

Më pyesin shpesh: "Ç'janë madhështia dhe bukuria e Islamit e në veçanti ç'është ajo që më joshi ta

përqafoj këtë se? Është njohuria e saktë për Zotin, i Cili është Një. Prej Madhërisë së Tij të pakufishme të gjithë varemi. Ai nuk ka lindur e as që është i lindur. Atij askush nuk i ngjason. Ai është i Gjithedjishëm, i Plotfuqishëm, bamirësia e mëshira e Tij nuk njohin kufij. Këto cilësi të Tij, e shumë të tjera, janë të qarta dhe të pranueshme për çdo njeri me arsyë të shëndoshë.

Besimtari në Fenë Islamë nuk ka nevojë për ndërmjetësim apo ndërmjetës dhe kjo se nuk njeh kler fetar, si në fetë tjera. Kontaktet me Zotin janë të drejtpërdrejta, pa intervenimin apo ndërmjetësimin e askujt. Njeriu në këtë botë duhet të bëjë përpjekje të vazhdueshme dhe të përgatitet për botën tjetër. Për veprat e mira do të shpërblehet, ndërsa për veprat e liga do të ndëshkohet. Askush s'mund t'i konpensojë ose t'i falë asgjë askujt! Askush nuk ngarkohet pëtrej mundësive që ka...

Toleranca, aq e nevojshme për të gjithë, në Fenë Islamë është përcaktuar qartë:

"Në je nuk ka dhunë, është sqaruar e vërteta nga rrëna..." (Kur'ani, 2:256)

Besimtari është i porositur, i obliguar që të kërkojë e të hulumtojë të vërtetën, të kërkojë diturinë goftë edhe në Kinë.

Feja Islamë na vellazeron të gjithëve sepse nuk njeh kufij gjuhësorë, nacionalë, racionale, pozitë shoqërore, ekonomike e politike. Të gjithë në këtë botë jemi të njejtë para të Madhit Zot! Vetëm Feja Islamë e realizoi këtë doktrinë në praktikë. Muslimanët, kudo në botë, e konsiderojnë njëri-tjetrin si vellezë!

Ky vellazërim, kjo barazi, manifestohet më së miri në Haxhxh, ku të gjithë haxhilerët janë të veshur me të njëjtin petk (ihramin).

Ndalimi i pijeve alkoolike dhe konsumimi i nar-kotikëve, - është një veçanti në Fenë Islame, e cila në të ardhmen do t'ia shfojë nderin dhe do ta lartësojë edhe më tepër këtë fe. Kjo dëshmon qartë se Islami është para kohës...”

MUHAMMED A. RUSSEL WEBB, diplomat, (SHBA)

Alexandér Russel Webb, amerikan, u lind në qytetin Hadson të shtetit Nju-Jork, në Shtetet e Bashkuara të Amerikës. Pas diplomimit merrej me krijimtari letrare-artistike, duke shkruar ese dhe trëgime të ndryshme. Më vonë filloi të merrej edhe me gazetari dhe ishte mjaft i suksesshëm. Arrii të udhëheqë dy gazeta të rëndësishme "Saint Joseph Gazette" dhe "Missouri Republican". Dikur, pasi u bë mjaft i rëndësishëm, e la gazetarinë dhe kaloi në diplomaci. U emërua konsull dhe e caktuan të shërbejë në Manilë të Filipineve. Gjatë kësaj kohe, sa ishte duke kryer shërbimin diplomatik, filloi të interesohet për Fenë Islame. Sa më mirë që e njihet Islamin, aq më tepër i shtohej dashuria për tél! Dhe një ditë e pranoi Islamin me zemër e me shpir!

Pasi e pranoi Fenë Islame, amerikani Alexandér Russel Webb e ndërrroi edhe emrin dhe tanë e gëzon emrin e lavdëruar Muhammed Webb. Ky zotëri i ndershëm, tanë besimtar, ia mësyu Botës islame prej skajt në skaj! Vizitoi shumë vende, popuj dhe kudo që shkonte ato vizita merrnin edhe karakter studimor.

Pjesa që i mbeti prej jetës tokësore dhe ajo që i kishte mbetur prej kursimeve jetësore, vendosi që ta shpenzojë për çështjen islame, me të vëtmin qëllim: Që me përkushtim të thellë ta përhapë kudo Fenë Islame!

Për shqiptarët e shkretë që ndodhen në udhë-kryq, të butuar, të mashtuar dhe shumë të dëshpëruar, këtu më poshtë po e paraqesim dëshminë e konvertuesit të fundit të këtij libri, po ua paraqesim dëshminë e diplomait amerikan se qysht erdhi deri të e Vërteta Islamë dhe për çfarë arsye u bë musliman?

“Përse unë, një amerikan i lindur në një vend i cili është kryesisht i krishterë, ku jam edukuar e ku jam rritur në një rrëth ku dominon Kisha Protestante Presbitariane, e pranova Fenë Islame si të vëtmen udhërrëfuese të jetës?

Mund t’ju them menjëherë me krenari, sinjeritet e vërtetësi, se këtë fe e pranova sepse në të zbulova, pas studimeve serioze e të thella, se Feja Islamë është feja më e përsosur dhe i vetmi sistem jete që u përshtatet nevojave shpirtërore.

Që në moshen njëzetyjeçare, kur praktikisht, si thonë, u bëra i zoti i vetvetes, në atë kohë isha aq i mërzitur, i penguar, i kusizuar dhe i zhgënjiyer nga Kisha Protestante Presbitariane, saqé u detyrova ta braktis e të largohem njëherë e përgjithmonë, për të mos u kthyer kurrë më te ajo...!

Ndonëse isha një djalë i sjellshëm, tolerant, i kthyeshëm, unë dëshiroja shpjegime për pyetjet që i shtroja por, njerisht, asnjeri, qoftë nga kleri ose laiket, nuk ishin në gjendje të më shpjegonin ose të më

jepnini përgjigje të duhura e të kënaqshme! Nuk ishin në gjendje të ma shpjegonin në mënyrë racionale ketë se (Krishterimin), por, në vend të ndonjë përgjigjeje, më thonin: "Këto gjëra janë të shenja, janë misterioze" ose, kinse, "pakuptueshmëria ime s'mund t'i përfshijë...!"

Para rrith një dekade filluan të zgjohen tek unë deshira dhe interesimi për studime orientale, në veçanti për religionet e Lindjes (Orientit). Shkrimitarët e mëdhenj dhe dijetarët e njohur si Milli, Locku, Kanti, Hegeli, Fichte, Huxley dhe shumë të tjere, kush më pak e kush më shumë, rrithën çështjeve të ndryshme e më delikate ligjeronin me shumë urtesi, por asnjëri prej tyre nuk qe në gjendje të shpjegojë se: "Ç'është thelb i së Vërtetës?

Thelbi i së Vërtetës është bindja ndaj Vullnetit të All-lahut dhe baza e saj është Namazi. Namazi me përkushtim sjell vëllazërimin e përgjithshëm, dashurinë universale dhe sjell mirësi të shumta: pastërtinë e mendjes, të zemrës e të shpirtit. Pra, kuptohet, sjell pastrim të përgjithshëm dhe të përsosur.

Feja Islame, pa dyshim, është më e thjeshta, më e lehta dhe më e larta, prej të gjitha feve qellore që ka njohur njeriu...".

DY FJALË PËRMBYLLËSE

Sa'adiu, filozof e vjershëtar i kalibrit botëror, i cili ka qenë 14-të herë në Haxhxh, njëherë ka thënë:

"Dy gjëra i turbullojnë mendjet në botë: Kur lypset të flasish, s'flet, e kur s'lypet, flet koi."

Lexues të nderuar!

Nëse këto dëshmi jete të konvertuesve nga imbarë bota, që nga Amerika në Japoni, që nga Afrika në Australi, ju kanë shtyrë të mendoni, atëherë – mendoni! Por, siç ka thënë Imam Aliu (r.a.): "Mendoni për atë që është thënë, e jo për atë se kush e ka thënë."

Besimi në All-lahun, Krijuesin e Gjithësisë dhe njohja e së Vërtetës kur'anore e lirojnë mendjen e besimitarit nga prangat e robërisë, nga iluzionet, nga kotonitë, nga mashtrimet dhe e ndihmojnë që të zhvillojë mënyra të shëndosha të mendimit e të veprimit.

Udhëheqja hyjnore na ndihmon t'u japim përparsi gjërat që kanë vlerë e që janë të dobishme në të dy jetët.

Shqiptarët, në veçanti ata në trojet e veta etnike, edhe pse të lodhur, të dëshpëruar, të zhgënjer, të pikelluar e të çorientuar, nuk duhet të humbin shpre-

sëni! Mëshira e All-llahut e tejkalon zemërimin e tyre!

Feja Islame është dritë dhe kërkon nga besimtarët që të mos jetojnë në errësirën e paditurisë, por të ndriçohen me dritën e mendjes. Me ndryshimin tonë, do të ndryshojë edhe gjendja jonë...

O Zot! Na udhëzo e na forco në rrugën e drejtë. Na largo nga veprimet për të cilat më vonë do të pendohemi!

Për Ty janë falënderimi e lavdia! Le të jenë paqja dhe shpëtimi mbi Muhammedin (a.s.), mbi familjen e Tij, mbi shokët e Tij dhe mbi të gjithë besimtarët! Amin!

Mexhid Yvejsi, Gjakovë, 1418/1997

Biografia e shkurtër e përkthyesit

Mexhid Yvejsi u lind në Gjakovë, më 13 korrik 1950. Rijedh nga një familje e njojur e fymëzuar me ndjenja fetare dhe kombëtare. Nga trungu i kësaj familjeje kanë dalë shumë intelektuale e personalitete të shquara, si: imamë, myfti, hafizë dhe myderrizë të njojur në mbarë trojet shqiptare e më gjere! Duhet përmendur me nderime të thella: myderriz Vejsel Efendiu, themelues e drejtues i Medresesë së Madhe të Gjakovës, e cila ishte njëra nga më të njojurat në Ballkan, por që fatkeqësisht u mbyll nga regjimi komunist më 1948; myderriz Myfti Ismail Efendiu, njëri nga udhëheqësit e Lidhjes së Prizrenit (1878); myderriz Hjaz Efendiu i cili ishte edhe hafiz; myderriz Fahri Efendiu u bë hafiz në moshën 11-vjeçare; myderriz Salih Efendiu, mulla Aliu, mulla Abdurrahimin, myderriz Tahir Efendiu, hafiz Murtezajn, hafiz Hysniu, hafiz Selimin etj.!

Mexhid Yvejsi shkollën fillore dhe të mesme i kreu në Gjakovë, kurse në Fakultetin Filozofik të Universitetit të Prishtinës studioi Gjuhën dhe Letërsinë Angleze.

Më se dhjetë vjet jetoi dhe veproi në Perëndim, në Evropë dhe në Amerikë, ku la gjurmë të pashlyeshme në dobi të Fesë e të Atdheut!

Një kohë shërbeu si imam në Romë, Itali, dhe më vonë si ndihmësekretar i Qendrës Islame Shqiptare-Amerikane për shtetet Nju-Jork dhe Nju-Xhersi. Ishte edhe arsimtar, reporter dhe gazetar i Qendrës Islame Shqiptare-Amerikane.

Me fjalën e shkruar merret që nga bankat e shkollës fillore. Deri më sot ka botuar mbi 400 punime të ndryshme, në mërgim dhe në trojet shqiptare. Bashkëpunon rregullisht me shtypin fetar që botohet në Prishtinë, Shkup dhe Tiranë.

Përbajtja:

FJALA E PËRKTHYESIT	5
UMAR MITA, ekonomist, (Japoni)	11
MUHAMMED A. HOBOHM, diplomat, (Gjermani)	13
JOSEPH AMADO, prift katolik, (Sierra-Leone)	15
ALI SELMAN BENOIST, doktor i mjekësisë, (Francë)	17
MUERA FRANCEZE E PRANUAN ISLAMIN	20
HATEM HOURI, gazetar, (Bejrut, Liban)	22
DONALD S. ROCKWELL, poet, kritik lettar, (SHBA)	24
FADLULLAJ WILMONT, historian, (Australi)	27
ANTONIO CARIOVATO, filozof, (Itali)	33
JOHN WEBSTER, filozof, (Angli)	36
FATIME KAZUEI (Tokio, Japoni)	38
MARGARET MARCUS, shkrimtare, (Nju-Jork, SHBA)	42
SUZANNE HANEIF, gazetare, (SHBA)	47
PËRSE PRIFTI PROTESTANT, RABINI ÇIFUT DHE NJË GJYSHE GJERMANE E PRANUAN FENË ISLAME?	51
Dr. ROLF BARON EHRENFELS, shkençetar, antropolog, (Austri)	55
MUHAMMED SULEJMAN TAKEUCHI, etnolog, (Tokio, Japoni)	59
Dr. R. L. MELLEME, antropolog, (Holandë)	63
MUHAMMED A. RUSSEL WEBB, diplomat, (SHBA)	67
DY FJALË PËRMBYLLËSE	71
Biografia e shkurtër e përkthyeshit	73
Pembajtja:	75

Mexhid Yvejsi
PREJ ERRĒSIRĒS NĒ DRITĒ
PSE E PRANUAM FENĒ ISLAME?

Redaktor gjuhësor – korrektor:
Fatmire Ajdini – Hoxha

Përgatitja kompjuterike dhe shtypi:
Focus – Shkup

Boton:
SH.B. "Logos-A"
II Mak. brigada, TC "Treska" X/7
91000 Shkup
Tel./Fax: (091) 611-508

Според мислештво на Министерството за култура бр. 08/1-6433/2 од 24.11.1997 година, за книгата *Од шемата на сецизии*, се искана поправка до потврдите страница.

Sipas mendimit të Ministrisë për kulturë nr. 08/1-6433/2 të datës 24.11.1997, për librin *Prej errēsirēs nē dritē*, biehet pagesa e lehtësuar tatimore.

Dëshmi jete: Shkencëtarë, filozofë, priftërimj, diplomatë dhe intelektuale të ndryshëm të të gjitha moshave, nga të gjitha kontinentet, dëshmojnë përsë e pranuan Fenë Islamë? Pse u bënë muslimanë?

Dëshmi jete: Shkencëtarë, filozofë, priftërinj, diplomatë dhe intelektualë të ndryshëm të të gjitha moshave, nga të gjitha kontinentet, dëshmojnë përse e pranuan Fenë Islamë? Pse u bënë muslimanë?

Dëshmi jete: Shkencëtarë, filozofë, priftërinj, diplomatë dhe intelektualë të ndryshëm të të gjitha moshave, nga të gjitha kontinentet, dëshmojnë përse e pranuan Fenë Islamë? Pse u bënë muslimanë?

**Bashkësia Islamë
e Kosovës**

Logos-A

ISBN 9989-601-87-9